

frittfall

MEDLEMSBLAD FALLSKJERMSEKSJONEN NORGES LUFTSPORTSFORBUND NR. 4 2006, 33. ÅRGANG

AKTUELT

- 4 14th annual Bever Boogie
- 6 Når Airspeed møter Skydive Empuriabrava
- 8 Dobry den Som norsk skydiver
- 10 NTNU FSK invaderer Russland
- 12 Tramp i kalotten Kaospiloter
- 16 640 hopp på 24 timer

KONKURRANSER/LAG

- 22 Tunnelcamp Bedford oktober 2006

FRA SENTRALT HOLD

- 24 Faste spalter fagsjef og leder
- 24 Antidoping Norge
- 26 Resultater fra F/NLF sitt landslagsuttak 2006

SETT & HØRT

- 28 Down'n'dirty rykter og sladder fra inn- og utland
- 36 Klubbnytt Historien om Andøya FSK
- 40 Klubbnytt News fra Nordens Paris
- 42 Fallskjermhoppere på tur Durka Base

Forsidebildet:

GUNDER JENSEN **Foto**

GUNDER FLYR FOR TROMSØ FSK. IKKE BARE HAR HAN 30 ÅR OG MER ENN 10.000
TIMER BAK SPAKENE. HAN ER EN OGSÅ EN VELDIG GOD FOTOGRAF!

materieellfrist

Materieellfrist for Frittfall #1/2007: **23. februar**
Planlagt utsendelse er: **23. mars**
Send stoff, ideer eller spørsmål til: **quitila@online.no**

Godt Nytt År

Kitt**REDAKTØR**

Løje meg hvor tiden flyr! På tide med nyttårshilsener og -løfter allerede.

Tilbakemeldinger fra annonsører, abonnenter og lesere både i Norge og resten av verden er positive. Layout, bilde- og trykkkvalitet er i særklasse. Innholdet er underholdende. F/NLF har ett av de beste medlemsbladene innenfor NIF og innen fallskjermporten. Frittfall har hatt en flott utvikling de siste åtte årene.

Medlemmene gir stadig tilbakemelding om at det kommer lite informasjon fra forbundet. Det er bare den indre kretsen av instruktører, MK-er og ledere som blir informert om alt fra konkurranser og hendelsesrapporter til serviceordre. Frittfall er vår offisielle informasjonskanal, men blir for lite brukt.

Ett av mine nyttårsløfter er derfor å videreutvikle Frittfall til et enda bedre blad. Jeg har en ambisjon om at vi skal få langt høyere kvalitet på det fallskjermfaglige og organisatoriske stoffet. Jeg har allerede bedt styret om å ta opp til diskusjon hvordan organisasjonen kan bidra til dette. Jeg mener at alle med verv bør oppfordres og pålegges å bruke bladet som informasjonskanal.

Vær så god – her er årets julegave, kalenderen for 2007. Og takk for alle bidrag i år!

redaksjonen: ansvarlig redaktør og annonse/økonomi: KITT GRØNNINGSÆTER - quitila@online.no

• Layout: 2punkt, Marianne Holen - marianne@2punkt.no • Trykk: PDC Tangen

REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Furuveien 15, 3560 HEMSEDAL • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for Fallskjermseksjonen/Norges Luftsportforbund.

Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørplakaten.

Utgiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, Rådhusgata 5b, 0106 OSLO

Telefon: 23 01 04 50 • Kontakt F/NLF, Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

ETTER EN BRA SOMMER RUNDT OM
PÅ NORGES HOPPFELT HAR MØRKET
NÅ SENKET SEG OG KULDEN SATT
INN. HELDIGVIS FINNES BEVER
BOOGIE – EN VERDIG AVSLUTNING
PÅ SESONGEN.

RAMSY SULEIMAN **Tekst**
PREBEN BJERKØE **Foto**

For å gi nye lesere litt historie så ble Bever Boogien grunnlagt 1992 av seks Lesja helter som hoppet Foil fra tre-fem og som avsluttet kvelden med et bad i elva en

sen oktober kveld. Siden den gang har Bevern vokst stor og blitt den offisielle avslutningen på sesongen, og på mange måter en av Norges beste boogier.

Det var kjekt å se at så mange gamle og nye venner hadde tatt turen til Bjorli og Lesja FSK. Manifest telte 119 hoppere, åtte flere enn i fjor, og i tillegg til disse fantes det en god porsjon folk som var i Romsdalen for å teste ut de nye fjellsko sine.

For anledningen hadde vi leid inn Tønsbergs Twin Otter i tillegg til vår egen C-182. Det ble gjort 562 hopp fra TO og 85 hopp fra C182. Vi på Lesja er fornøyd med dette, men sant skal sies; vi er ikke det mest effektive hoppfeltet i Norge, men

det er heller ikke det som gjør Bevern til det den er. Bevern er gøy, ufattelig sosial og veldig opplevelsesrik. For mange ble den største opplevelsen hopping fra Twin Ottern i Romsdalen mellom Trollveggen og Romsdalshorn. Det er når jeg sitter lavt over ryggen på Karlskråtind og ser 20 begeistrede ansikter klistret til vindua at jeg tenker: YES! Enda en vellykket Bever! På Trollveggen camping lander en fyr som skriker ut: Faen så rått! Dette er bedre enn sex, *mye* bedre! Jeg velger å holde vedkommende anonym, men uansett viser dette at Bevern gir deg opplevelser du ikke får andre steder.

Etter sunset-load lørdag var det klart for beverseremoni der folket skulle bade i elva

og bli ekte bevere. 37 hoppere badet naken i elva og kunne senere på kvelden kalle seg en ekte bever. Fra elva gikk turen videre til banketten på Bjorligard Hotell med middag, taler, prisutdelinger og dans.

Årets Bever pris gikk til Øyvind Buer. Den gjeveste prisen en Bever kan få. Øyvind kom til Lesja for første gang som ung hopper med 50 hopp, og har siden vært trofast og vist seg på Bjorli med jevne mellomrom. Han er også den eneste landslagshopperen som har blitt ekte Bever fire år på rad. Øyvind har nå gitt seg på landslaget og vi ønsker han lykke til videre.

Panda prisen gikk i år til Mr Super Safety Security – Endre Jacobsen. For de som ikke vet hva Panda prisen er så forteller den

14th annual Bever Boogie

seg kanskje selv her. Endre glemte høyden i head-down, og woops'n poops så fløy Endre to skjermer.

Utover kvelden, med et band som spilte "nei så tjukk du har blitt" var det umulig å ikke drikke seg fulle. Og fulle ble vi.... "nå må du pina det *skjerpe* deg litt". De fleste kom seg opp igjen på søndagen og fortsatte hoppingen. En vellykket Boogie!

Det er godt å se at vi som småklubb

klarer å få til noe spesielt. En boogie med hopping mellom fjella, seremonier, bading i elva, bankett med taler og prisutdelinger gjør Bever Boogie unik. På vegne av Lesja FSK takker jeg alle som deltok på årets Bever og håper å se dere alle igjen neste år.

Da jeg sjeldent skriver til Frittfall ønsker jeg å benytte anledningen til å komme med en oppfordring til alle hoppere rundt om. Ikke vent på sommeren. Vi er heldige

som har tre gode fulldriftssenter i Norge. Konkurransen er stor og det er derfor viktig å besøke småklubbene rundt om i landet nå som vinteren kommer. Man kan ha mye moro med tre-fem hopping – "Support your local dealer".

Til slutt vil jeg ta Bever Boogien som et eksempel og sende en hilsen til Kjevik FSK. Beach Boogien var sterkt savnet i fjor. Jeg håper dere får den på beina igjen. Det

er tungt for en småklubb å få det til, men husk at ingenting er som Kristiansand på sommeren; med strandløft, kveldsgrilling og et fantastisk personell. Håper å kunne lande på stranda neste år.

Takk for i år! Vi sees igjen til Lesjas Påske Boogie på Bjorli neste år.

Lesja info: www.lesjafsk.no
Linekurs året rundt. Ingen kontant betaling,
Håvard ordner giro for 15 spenn.

När Airspeed
möter

Skyskive Empirialbrava

DE SEKSTI DELTAKERNE I DENNE FØRSTE UTGAVEN AV EMPURIABRAVA AIRSPEED CHALLENGE VAR ALLE ENIGE: DETTE HADDE VÆRT DET BESTE FS-ARRANGEMENTET HITIL I ÅR!

SANTI CORELLA **TEKST**
GUSTAVO CABANA **FOTO**

Etter modellen Arizona Airspeed Challenge bestemte Skydive Empuriabrava seg for å organisere et lignende arrangement i Spania. Ivan Coufal fra den spanske fireren og deleier av hoppfeltet var ansvarlig for utvelgelse av deltakere sammen med Spieli, Milko og Davide Moy.

Profesjonaliteten og entusiasmen til Arizona Airspeed medlemmene Craig Girard og Kirk Vemer tok hånd om resten. De to første dagene gjorde gruppen 16 og 20 manns treningshopp som også hadde det formålet å vurdere de enkeltes ferdigheter og mulige posisjoner. Høydepunktet disse dagene var sunset beach hoppene med gratis øl på Surf Inn. Et tog som vanligvis frakter turister rundt i gatene kjørte hopperne tilbake til hoppfeltet i tide til å pakke før partyet tok til.

Den tredje dagen var satt av til 30 manns hopping. De 60 deltakerne ble delt i to grupper. En ansvarlig for basen og den andre for å fullføre det funky designet som Craig og Kirk hadde ønsket ut. Allerede nå begynte folk å få en ide om hva utfordringen ville være.

Det var ikke bare dagene, nettene viste seg også interessante. Partiesene var tro den Empurabravske tradisjonen. Underholdningen inkluderte live musikk med Bruno Brokken og Anna bak mikrofonen. Dette ble toppet med de Sør-Afrikanske "poetene" som fikk deltakerne

i ekstase med dikt fra dagens hendelser. Alt dette gjorde det til en stor utfordring også å være klar til neste dags briefing kl 0800.

Så – den siste dagen rant og utfordringen ble presentert av Craig og Kirk. En 60 manns komponert av en bipole og donut base, og en slags hope diamond konstruksjon med to outfacing og to infacing armer på utsiden. Med nydelig blå himmel over det første forsøket klarte alle så nær som to av hopperne å komme inn. Det var etter at 30 manns basen gjorde en 270° sving, bare for å gjøre det mer utfordrende.

På det andre forsøket klarte vi det, og holdt formasjonen i syv sekunder.

Nå kunne alle slappe av, men Craig og Kirk sa "la oss gjøre det vanskeligere". Nå ble de infacing armene også gjort outfacing. Det tredje hoppet ble ikke noe å skrive hjem om, men det fjerde var så nær som 30 cm mellom to grep. Det var bare tid til ett hopp til, og Airspeed gutta så vel som deltakerne hadde vært med på dette på tidligere Arizona Airspeed Challenges. Ett forsøk, bare en gang til. Og til ingens overraskelse; utfordringen ble møtt, og holdt i fire sekunder.

Craig kvalifiserte denne første opplevelsen med et Challenge i Empuriabrava som et home run. Kirk sa at de måtte klare å lage mye vanskeligere formasjoner neste år, og at organisasjonen og utvelgerne skulle forberede seg til et suverent arrangement i 2007.

Dobrý deň. Som nórsky
-God dag.

KNUT M. EKERHOVD TEKST OG FOTO

Selv om avstanden mellom Martin, hvor jeg bor, og Slávnica bare er 80 km, blir ikke reisetiden med tog så kort. Lokalbefolkningen er omtrent så stødige i engelsk som jeg er i slovakisk. På grunn av språkproblemer endte jeg opp med en av de mindre effektive togforbindelsene, med to togbytter og total reisetid på tre timer. Togene er imidlertid billige, og på første klasse er det ingen andre enn meg og airconditioning.

Hoppfeltet ligger om lag 25 km fra nærmeste togstasjon. Etter å ha oppdrevet stedets lokale taxi, en meget velbrukt Skoda, føler jeg meg mer som kartleser i rally Slovakia, enn betalende

passasjer. Trafikkulturen i Slovakia kan skremme vannet av selv den tøffeste. Slovakene har generelt et meget avslappet forhold til personlig hygiene og trafikksikkerhet. I løpet av turen, som stort sett går på smale veier, gjennom små landsbyer, er gjennomsnittsfarten langt høyere enn den man mister lappen for i Østerdalen. Følelsen av å skulle være kartleser viser seg også å være virkelig. Drosjesjåføren er mer opptatt av å unngå å pløye ned tilfeldige syklist, hunder og fotgjengere, enn å kjøre riktig vei. Vi ender opp med en tur på ca 50 km, altså dobbelt så lang som nødvendig. Drosjesjåføren er sjenerøs nok til å gi meg ca 10 % rabatt på taksameterprisen. Jeg betaler gladelig, og lurer på om det er meg eller drosjesjåføren det

lukter mest av etter at turen er over. Han lukter svette. Jeg lukter ren og skjær angst.

Mottagelsen på hoppfeltet er upåklagelig. Jeg får tildelt en egen brakke med seng, fullt sengetøy og kjøleskap. På hoppfeltet er det en restaurant/bar. Prisene er meget hyggelige, 4 kr for en halvliter. Som flink lånekassekunde går jeg straks i gang med å spare penger. Restauranten overgår nok Nagels tilbud på Æra. Kombinasjonen øl til 4 kr, god espresso til samme pris, veldig god og billig mat, servitriser med dype utringninger og korte skjørt, ser jeg helst for meg at Nagel avstår fra å forsøke å matche.

Lørdag starter hopingen kl 09:00. Registrering foregår raskt og effektivt. Hoppfeltet flyr fast med en Let 410 og en AN-2. Begge disse eies og opereres

av Dubnica Air. Selskapet er 100 % eid av Slovak National Aeroclub. Aeroklubben eier også hoppfeltet, som brukes som hoppfelt og seilflysenter. Den daglige løftekapasiteten utgjøres av L-410'en, mens AN-2'en kun brukes ved sjeldne anledninger.

De slovakiske hopperne ser ut til utelukkende å være freeflyere. Det virker som om det er viktig å se cool ut for gutta. Standardbekledningen består av Teva's, bolebukser, freefly T-skjorter, meget coole solbriller og gjerne en litt sprø caps. Holdningen er litt mer macho enn det jeg er vant til fra hoppfelt i Norge. Jentene derimot, er sminket, stivpyntet og elegante. Ikke noe galt med jentene på Æra, men de hoppende jentene her er i en helt annen divisjon, med meget lite superundertøy og fleece å se.

skydiver

Jeg er norsk fallskjermhopper

ETTER Å HA BODD I SLOVAKIA I TRE UKER,
VAR DET PÅ TIDE Å AVLEGGE DET NÆRMESTE
HOPPFELTET, SKYDIVE SLOVAKIA/SLOVAK AIR
BOOGIE, EN HELGEVISITT.

Etter ett solohopp for å varme opp, tar jeg kontakt med de eneste FS-hoppene som er der, en gjeng med 10-15 ungarere. Jeg blir invitert med til å hoppe med dem. Planen er en 10-manns. Siden det viser seg at jeg er i det øvre erfaringsstadiet i gruppen, får jeg være siste diver ut. Det skal vise seg at ungarerne nok ikke er så veldig erfarne. Det får jeg bekreftet i det jeg stuper ut av flyet. Jeg forventer å se en stadig base på line of flight, men det eneste jeg ser er en tynn sky av noen stabile, men mest ustabile hoppere. Basen har fundlet, men de nekter å slippe grepet. Ingen klarer å nå basen, før de i ca 8 000 fot bestemmer seg for å slippe grep og bygge basen på nytt. I separasjonshøyde er vi tre stykker som ligger

utenfor basen, som nå roterer kraftig, og venter på at basen skal bli stabil. Det neste hoppet går mye bedre, ni mann inne, kun en lav.

På sunsetload blir jeg invitert til å hoppe med det Slovakiske landslaget i FS. Vi er i alt fem stykker. Det er godt å kjenne følelsen av at en presterer fullt på høyde med landslaget. Men så bør det bemerkes at jeg ikke ville ansett dette laget som sterk medaljekandidat hvis det stilte opp i NM i rekrutteringsklassen. Men, lagmedlemmene er meget hyggelige, og to av dem holder et nivå som også ville gitt dem anerkjennelse i Norge.

På lørdag kveld blir jeg invitert til ungarernes telt. Kvelden består stort sett i å drikke nye drikker som Karpatske Horka, ungarsk Palinka mens en

prøver å lære skål på ungarsk. Skål på ungarsk har noe sånt som ni stavelser, og selv etter mange, mange forsøk, har jeg ikke peiling på hvordan det uttales. Spriten de serverer er av en kvalitet som gjør at en trønder får flashback til tenårene og dårlig hjemmebrent. Ungarerne er ellers mer fredsommelige enn det normalt er på karskfester i Trøndelag, så det blir en meget hyggelig og lang kveld.

Hoppriisene i Slovakia er omtrent som i Norge, EUR 17 for ett hopp. Det tilsvarer i underkant av 140 kr. Ut fra økonomisk teori vet jeg at når prisen på ett gode reduseres, skal en nyttemaksimerende konsument øke forbruket av det relativt billigere godet (i dette tilfellet øl), og tilsvarende redusere

forbruket av det godet som får en høyere relativ pris. Fire hopp, og en real fest på kvelden, bør være i praksis i henhold til teori.

På søndag var det ikke aktuelt å hoppe for min del. Jeg finner ut at det går et direktetog hjem. Generalsekretæren i Slovak National Aeroclub kjører meg til stasjonen. Han bruker jevnlig av fridagene sine til å sitte i manifest, men finner en avløser, slik at han kan kjøre meg til toget. Dette må vel kalles meget god medlemservice?

Hvis jeg får tid til overs etter å ha tatt meg av studier og unge studiner, skal jeg definitivt tilbake til Slávnica. De som er interessert i å vite mer om feltet kan slå opp www.skydive.sk.

NTNU FSK invaderer Russland

PLUTSELIG VAR VI FREMME I
SHERMETJEVO FLYPLASS I
MOSKVA, FEM FORVIRREDE
TURISTER MED ET LITE FJELL AV
BAGASJE OG ÅPENBART I MANGEL
AV TRANSPORT.

ARILD WOLLE TEKST OG FOTO

Selvfølgelig ble vi tilbudt taxi til hvor vi nå enn ville (så lenge det var Moskva sentrum), og selvfølgelig kostet det mange ganger det ett opplyst menneske hadde måttet betale. Etter en rask omregning til norske penger bet vi lykkelig på kroken, og dermed var ferien vår i fremmedland i gang. Vi var de første i delegasjonen fra NTNU

som skulle bruke feriepengene på et veldig fremmed hoppfelt med veldig fremmede vaner denne sommeren. Vi var fem i første pulje, og fem til skulle komme før vi var fulltallige. Aerograd Kolomna, hoppfeltet som lå noen timers kjøring sør-øst fra Moskva, ble varmt anbefalt, så vi gledet jo vettet av oss til denne turen, og til tross for trist vær innimellom og noen hendelser ble vi storfornøyd med ferien.

Jonas hadde heldigvis tenkt lenger enn oss andre, for han hadde skaffet Moskva-boka fra Lonely Planet før avreise. Ikke mange andre tenkte på å lese noe om dette snodige landet vi skulle til, og hadde det ikke vært for den boka vet jeg ikke om vi hadde kommet oss hverken inn eller ut derfra. Det var eksempelvis den som fortalte oss at vi under alle omstendigheter burde holde oss så langt unna det russiske politiet (eller millitsia, som de heter der) som mulig, og om vi ble avkrevd "bøter" var det bare å ringe ambasadene for å skremme dem vekk, noe vi pent fikk erfare underveis.

Etter mange mange timer, ikke-eksisterende tog og noen stålkasser av noen taxier, var vi endelig fremme på hoppfeltet. Ikke at vi kunne se noe midt på natta, men vi fikk oss innlosjering og ventet spent på en ny dag og sollys. Det som ventet oss var veldig koselige folk, ett dønn flatt landingsområde på størrelse av et lite fylke. Landingsområdet var faktisk så stort at de hadde et eget CF-landingsfelt med et eget CF-helikopter langt langt borte på andre siden av feltet.

Det var også en imponerende stabel av luftfartøyer tilgjengelig, blant annet et MI8 helikopter. Utelandet du, kunne du kanskje være så heldig å bli hentet med dette helikopteret, men landet du inne kunne du være nødt til å gå tilbake, og det kunne ta en liten time.

Den første dagen fossregnet det, og været var ikke akkurat stabilt de to ukene vi var der. Vi opplevde faktisk alt fra tropisk solsteik via vanlig sommervær, regn, høljeregner, tåke og monsunregn, til store haglkorn. Dem sier at hvert fjerde år er været sånn der borte, og vi traff rett på, så neste år blir alt så mye bedre. Men til tross for det var det vel bare én dag været nektet oss å hoppe i løpet av de to ukene, så hvor galt kan det ha vært?

Det ble mye hopping der borte, og mye god hopping også. Med så mye aktivitet det var der i helgene, imponerte det at det bare var å sette seg på løft når du landa, og vips var man på 10-20 minutter call igjen. Og med den varmen det til tider var, var pakking utelukket. Ikke at det gjorde noe, siden pakkerne pakket som noen helter for under 20 kroner, og jeg lærte endelig hvor mye energi man får til hopping når man ikke pakker i varmen. Helgedager med fint vær var det fort over 70 løft på en dag, alle med opp under 20 hoppere... Deilig med stordrift.

Det ble mye allsidig hopping, vi luftet den nyetablerte trackinggruppa "åt skogen tracking team", gjorde åttemanns formasjoner med innebygget bombing og

25% A-hoppere, og vi hadde inntil flere utilsiktede

CF-forsøk. Jeg likte måten Richard uttrykte hvor imponert han var over at man i det hele tatt kunne gjøre noe sånt som tracking: "Dette var jo helt rått, hvorfor gjør ikke folk dette hele tiden?". Og det er jo et godt poeng da, at man i tracking kjenner at man flyr kroppen på en helt annen måte.

Russisk er et språk jeg har gitt opp å forstå for lenge siden. Men man kan komme langt med "ja ne panimaju" (jeg skjønner ingenting jeg) og å bare lære seg å uttale de der speilvendte bokstavene deres. Da klarer man å lese både "IKEA" og "Jim Carrey", så da bør man klare seg et par uker. Valutaen og prisene var veldig enkle å forholde seg til. Så billig som det var der borte, gikk vi etterhvert over til å bruke vekselkurs 1rubel = 1kr. Da ble prisene omtrent som her hjemme og det var enda lettere å forholde seg til dem, så kunne det heller bare være en gledelig overraskelse at hver krone var verdt over fire rubler.

Offentlig sykehus

Noe går jo selvfølgelig galt på enhver tur desverre. Morten landet litt forkjørt etter et pent head-up hopp, og måtte bæres inn på båre. Selv om mannen aldri har vært lykkeligere enn han var der han lå og koste seg på båra (jeg bare antar at han likte det de injiserte i ham), viste det seg at han trengte noen platinaskruer og gipsing da han var tilbake i Norge... Eller som legene ved det offentlige sykehuset i Kolomna

syntes: Ikke noe å bekymre seg over, vi legger litt ferdig-gips rett på huden og sender deg tilbake så går det nok over av seg selv. Hoppfelt-legen var helt enig, dette var ikke noe å sutre over.

En smertestillende tablett og den saken er ute av verden, alle senere smerteklager ble pent avvist med standard russisk medisinsk råd: "Drink vodka". Heldigvis kom Morten seg tilbake til Trondheim og fikk skikkelig behandling etterhvert.

Av andre store hendelser kan nevnes Italienske Roberto uten reiseforsikring som hoppet rett bakover fra fueltanken på Mi8-helikopteret. Der er det et stort landingshjul som man helst ikke vil treffe med så stor kraft. Etter helikoptertransport til det fabelaktige sykehuset fikk han beskjed om at det ikke var noe alvorlig, dra hjem og "drink vodka". Hadde ikke vennene hans mast som de gjorde, hadde nok utfallet vært et helt annet. Etter et røntgenbilde til, en liten "hmm, skal den være sånn?", og en kjapp operasjon, var den sprukne milten fjernet og Roberto var på bedringens vei.

Moralen er vel at reiseforsikring utvidet for luftsport er verdt pengene. Og ved skade i Russland, ikke dra til offentlig sykehus.

Moskva

Etter å ha levd på tvilsom hoppfelt-mat i ei uke var det en drøm å besøke Moskva

sentrum. Der hadde de saus, gjennomsteikt kjøtt, fornuftige navn på rettene, dessert og greier. Kanskje ikke så big deal nå, men der og da var det en overlegen suksess. Da jeg så innlevende beskrev matorgien for de stakkarene som ble igjen på hoppfeltet, var jeg ikke langt unna å få en plastgaffel i øyet. Tenker neste tur skal suppleres med rikelig ekte instant-mat hjemmefra.

Hotellet vi spiste på lå såpass nært den røde plass at vi måtte ta en tur innom der. Det var en turistplass uten like, sukkertøyslott, dyrt kjøpesenter og masse suvenirer. Og politi da. Richard var så heldig å bli stoppet i en tilfeldig "kontroll" på vei ut fra plassen. Han hadde ikke det riktige stempelet i riktig farge på den riktige plassen i passet eller hva det nå var, så han ble tatt med til politikammeret for mange timers avhør og etterforskning. Like før ankomst fant politimannen ut at han kunne være snill, Richard kunne slippe avhøret og alt det der hvis han bare betalte boten cash med en gang, det var jo snilt gjort. Men Richard satte ikke pris på snillhet, så han skulle ringe ambasadene vår i stedet. Den snille politimannen ble plutselig enda snillere da han hørte det magiske

a-ordet, og fant ut at det egentlig ikke var så viktig med de stempele-greiene likevel.

Jeg vet, den høres plutselig ikke så bra ut likevel den turen, med dårlig vær, tørr mat, trakasserende politi og slaskete leger. Men hoppinga var helt suveren, og det var utrolige folk der borte. Jeg hadde aldri ville vært foruten den turen, og kjenner jeg meg selv rett blir det nok en tur neste sommer også. Eller kanskje turen går til et annet utforsket land der hoppene er billige og ingen forstår Engelsk. Bli med til sommeren da :)

Kaospiloter

NEI, DET ER IKKE NAVNET TIL ET NYTT FREEFLYLAG PÅ VOSS. DET ER HELLER IKKE BETEGNELSEN PÅ DANIELLES (VÅR FRANSKE PORTER-PILOT) HANG TIL LOW-PASS'ER, GEEKING TIL KAMERA, SENDING AV TEKSTMELDINGER I FLYET OG ØVRIGE ESKAPADER MED SNUSBEFENGTE HI'ER...

ANNICHEN ROKNE/LARS ERIK B.
SYVERTSEN **TEKST**
LARS ERIK B. SYVERTSEN **FOTO**

Voss Fallskjermklubb ble i høst ble kontaktet av en Kaospilotstudent som i forbindelse med en oppgave ville bruke oss som "case".

For de som ikke er kjent med Kaospilotene så er det altså en skole på bachelor/høyskolenivå innen innovasjon, prosjektledelse og samarbeid. Utdannelsen baserer seg i stor grad på prosjekt- og prosessarbeid med samfunns- og næringsliv, hvor kunnskap tilegnes ut fra et reelt behov. Den er kjent for å være trendy, nyskapende og annerledes.

Midt i blinken, tenkte de som kjente skolen. Det samme tenkte forsåvidt også de av oss som ikke kjente skolen. For hvem er vel bedre egnet

til å lede en gjeng fallskjermhoppere enn en kaospilot? Uansett så svingte vi oss rundt og stilte med 10 deltakere til et todagers-opplegg på Bømoen. I løpet av disse dagene skulle studenten veilede oss gjennom en prosess der målsetningen var "å danne et grunnlag for en fremtidig markedsføringsstrategi for Voss Fallskjermklubb".

Prosessten

Vi startet fredag med en oppsummering av de gode tingene klubben står for/har gjennomført og hva vi ser av utfordringer. Det ble slått grundig fast allerede i innledningen at de største utfordringen vi har er... oss selv! Men det ble

også konstatert at vi har fått til enormt mye!

Lørdagen ble brukt til mye gruppearbeid. Blant annet måtte vi lage en avisforside som fortalte hvor klubben var i år 2011. Noen av resultatene av denne oppgaven ser du av bildene her. At Even leter etter olje på alle innhoppene vil vise seg å bli lukrativt for klubben. At vi stadig har besøk fra Blomsten Omsorgstun er logisk. At mobbingen av Kenneth ikke tar slutt kan vi også slå fast. (Sorry Kenneth) At "cowswooping" er den nye ekstremsporten er selvfølgelig – i samarbeid med glade lokale bønder. At Damian (vår eminente australske tandem- og AFF-instruktør) skulle bli vår nye økonomisjef var kanskje litt overraskende. Men at vi har vindtunnel i 2011 er

helt defintivt! Kreativiteten var det ingen ting å si på!

Vi skulle så sette opp hva som faktisk var mulig å realisere og forslag til veien videre. Vi la grunnlaget for en mer helhetlig plan for klubbens videre arbeid, ikke bare på markedsføringssiden, men også på andre områder. Allerede har vi hatt to nye samlinger med fortsettelse av prosessen.

Kaospiloten

Undertegnede var vel noe skeptisk til at en

22-åring kunne få 10 fallsjermhoppere til å holde fokus på noenting så lenge at det ville resultere i noe som helst, men om ikke annet ville det være god trening for en kaospilot in spe? Studenten var visst også noe skeptisk – jeg har i etterkant fått vite at hun rett og slett gruet seg! Hun måtte forberede seg på "at blir det dårlig vær, har vi kanskje 20 deltakere til" og "blir det kjempebra vær, mister vi nok en del av deltakerne". At hoppingen først ble kansellert og så at kanselleringen ble kansellert førte jo selvfølgelig til at vi satt og vred oss på stolene

og fulgte med på landinger og lurte på om det kanskje var ledig på løft og om vi egentlig trengte denne prosessen og om kanskje det var bedre å ha et slikt opplegg i øsende regn og sånn? Det er ingen lett forsamling å lede (believe me, baby!), men Kristin Kaospilot veiledet oss myndig og kyndig gjennom en prosess der vi til slutt landet på et utgangspunkt for visjon og verdier som klubben kan jobbe videre med. Strålende! Hun klarte også å få frem entusiasme, iver og engasjement. Vi hadde rett og slett en kjempehyggelig og nyttig helg! Studenten

fikk karakteren "særdeles godt" av oss alle. (Særdeles godt, forkortet "S", var den gjeveste karakteren man kunne få i gamle dager).

Det er lett å overse skogen for bare trær innen det vi driver med, men desto mer nyttig å ta et kritisk og strukturert overblikk en gang i mellom. Vi kan trygt anbefale også andre fallsjermklubber å ta navlebeskuende gjennomgang over hvem man er og hvor man vil - enten det skjer med Kaospilot eller det skjer med egne, mer eller mindre kaotiske piloter...

Suksess

DET HAR VÆRT LITT AV EN OVERGANG FRA WEEKEND HOPPING FRA 182 TIL FULLDRIFT AV TWIN OTTER. OG VI HAR MØTT OMTRENT LIKE MANGE SKEPTIKERE SOM ENTUSIASTER. DET VIKTIGSTE ER AT NÅ SER VI TILBAKE PÅ EN SESONG HVOR UTFALLET HAR VÆRT I ENTUSIASTENES FAVØR.

Tiltross for organisatoriske voksesmerter, følelsen av å drive pioner arbeide, prøving og feiling har vi oppnådd de fleste av hovedmålsetningene vi satte oss for 2006:

- Fyllningsgrad betalende LN-JMP: 18
- Flytimer med full inntjening: 280
- AFF Elever: 50

Twin Otteren har vi i totalt 5 uker delt med Voss, Stavanger, Lesja og VM i Tyskland. Vi mener derfor også å ha oppfylt lovnaden om å tilby fallskjermporten stabil tilgang på høyverdig flykapasitet. Tilbakemeldingene har fra klubbene vi har samarbeidet med har vært gode, og vi takker for samarbeidet i 2006. Det har gitt mersmak!

På Jarlsberg har vi driftet Twin Otteren alle dager, med unntak av tirsdager. Vi har kun avbrutt

hopping 2 ganger pga snag på flyet, dette har Øivind Godager med teknikervenner på strak arm og vi har vært back-in-business før hfl har kunnet si kake. Dette skyldes i all hovedsak kvalitet på vedlikehold fra tidligere eiere, og proaktivt vedlikehold styrt av Øivind. Flott!

Vi har hatt ca 500 hoppere innom feltet ila av sesongen som har deltatt i de forskjellige aktiviteter vi har gjennomført:

- 2 x NM runder
- Himmel og Hav Boogie
- Jarlsberg Challenge
- Mini Basic med Carl-Erik og Lise
- Organisert hopping med Pål Bergan
- Osv osv osv

Samtlige landslag har trent hos oss, samt det engelske militærlandslaget. Tilbakemeldingene har vært udelt positive og konstruktive

tilbakemeldinger er mottatt med takk. Vi takker dere alle for inspirasjon, aktivitet og stemning dere har brakt til oss på Jarlsberg. Velkommen tilbake neste år er dere alle!

HFL tjenesten har stått på fra tidlig morgen til tidlig kveld med 15-25 løft de dagene hvor været har tillatt dette. Stort sett har dette gått i 3 til 5-cycle.

Fasilitetene er også i år oppgradert. Kiosken har vært åpen fra morgen til kveld og matutvalget har vært betydelig bedret. I år var det faktisk mulig å få seg noe annet en svidde finnsbråten. Genialt! Lokalene er pusset opp innvendig med ekte møbler og nye gardiner. Dusjbrakke, lagsbrakke, creeper, campingplass med strøm og nord europas største grill med snaue 500 gassbluss.

Jeg vil også takke Grenland FSK for det tette samarbeidet vi har hatt i år pga deres noe

fortvilede situasjon på Geiteryggen. Det er hyggelig å kunne heve seg over egen navle og bidra til at en naboklubb kommer seg igjennom en aldri så liten krise.

Planene for neste år er selvfølgelig store og hårete. Vi knuser til med fulldrift fra tidlig Mai og vi satser på å forbedre totaltilbudet på bakken så vell som i luften. Vi ønsker dere alle derfor velkommen til hopping fra Twin Otter 1 time fra Oslo. Følg med på www.hoppfallskjerm.no

Skulle du føle lysten til å være med på å bygge videre på dette inn i himmelen, kan du kontakte oss direkte. Ingen bidrag er for små, ingen er for store.

Til slutt vil jeg rette en spesiell takk til noen personer som har stått på ekstra i år: Gorm, Daniel, Erik Lea, Monica, Pål, Per, Carl Erik, Hilde, Andreas Pilot, Ole Pilot og Øivind.

Haenfinen, - Kjetil B.

aerodyne

a Global Reality

With our professional Customer Service Center and Headquarters in Tampa, Florida and our customized manufacturing & testing facilities in DeLand, Florida and Durban, South Africa, we are able to provide you the finest, most affordable and safest parachute equipment in the world. This provides distributors quality products to sell and skydivers awesome products to fly.

Not bad for a bunch
of skydivers!

South
africa

Tampa

icon
Built in DeLand,
flown around
the world.

DeLand

Tel. +1 813 891 6300

Aerodyne Research 12649 Race Track Road, Tampa, FL 33626 USA

www.flyaerodyne.com

ALAN BROWN **TEKST**

NORMAN KENT - SELECTION.COM **FOTO**

Jay Stokes slo med dette sin egen rekord fra 2003 som lød på 534 hopp på 24 timer. Han begynte hoppingen fredag 8. september kl 0800. Det opprinnelige målet var å gjøre 600 hopp. Den første rekorden på 534 hopp ble tangert kl 0410, og målet på 600 ble nådd kl 0618. Han fortsatte hoppingen, og når 24 timer var passert hadde han gjort 640 hopp.

Den sympatiske amerikaneren har over 14.000 hopp og er pensjonert etter 24 års tjeneste i US Army. Denne siste rekorden topper en lang rekke rekorder han har hatt tidligere. Han er nå medlem av team Fastrax, Selection.com. Via sponsorer har han som mål å få inn seksti tusen dollar fra rekordarrangementet. Alle inntektene vil gå til Special Olympics og the Special Operations Warrior foundation. Om du vil gi et bidrag gå til www.mostjumps2006.com.

26.7 HOPP I TIMEN, 2 MINUTTER OG 15 SEKUNDER MELLOM
HVERT HOPP. FYTTIRAKKER'N FOR EN VERDENSREKORD!

640 hopp på 24 timer

Brev fra en tandemeler

Person	Kirsten	Date	02.08.2006	Heart rate average	115 bpm		
Exercise	Tandemhopp	Time	17:40:59	Heart rate max	151 bpm		
Sport	Fallskjerm	Duration	0:23:09.8	Ascent	15		
Note	Rått!			Selection	0:00:00 - 0:23:05 (0:23:05.0)		

Hei

Jeg vil bare takke dere alle, spesielt Monica som administrerte, tandeminstruktør Øystein og fotograf Janne-Pekka. Jeg følte meg trygg hele veien, og filmen er kult redigert.

Dette var bare helt rått! Jeg legger ved en fil fra pulsklokka mi, som viser høyde i meter, og pulsen min underveis. Tenkte det ville være gøy for dere å se hvordan pulsen

på en tandemeler utvikler seg ved et hopp. Hvis dere ønsker, og det passer, kan dere gjerne legge ut grafen på nettsidene.

Jeg startet pulsklokken etter at vi hadde løpt bort til der hvor Øystein tok på seg seletøy og skjerm, derfor er pulsen ganske høy i begynnelsen. Da vi satt i flyet roet pulsen seg ned til så vidt over 100 (det er ca samme puls som jeg hadde før starten på sykkelrittet Trondheim-Oslo i

år). Pulstoppen på 151 ser ut til å ha blitt oppnådd ved utløsning av skjermen. Jeg kan ikke engang huske at det var et stort kick. Det jeg husker best var Øystein som stresset med å få meg til å forstå hvor jeg skulle plassere foten ved utspranget, det sinnssyke lufttrykket som kom ved utspranget (ganske overraskende faktisk) og påfølgende "gispning" etter luft pga lufttrykket, da vi snurret rundt i fritt fall,

da vi prøvde å nå Janne-Pekkas hender, at Janne-Pekka forsvant nedover da Øystein utløste skjermen, hvor rolig det plutselig ble etter at skjermen var åpnet, karusellene i svevet, og landingen.

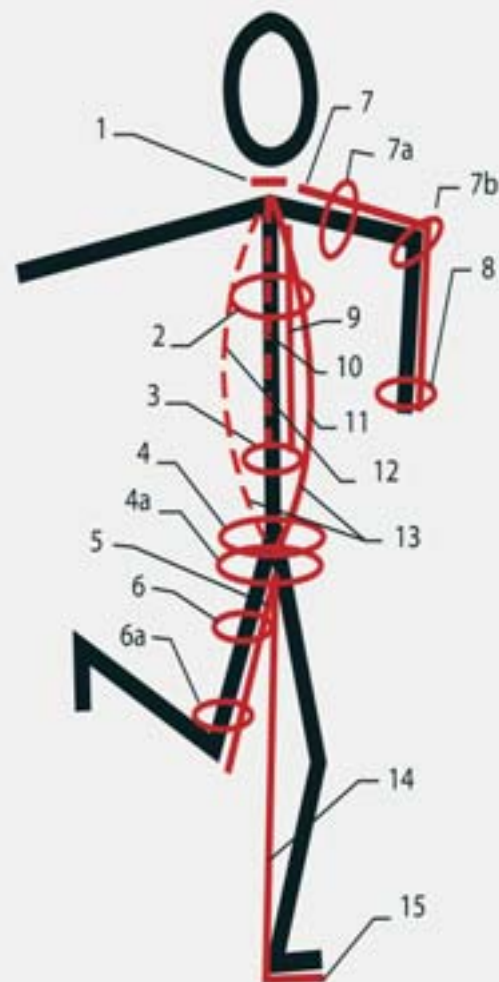
Min mann sa da jeg fikk gavekortet: "det blir med den ene gangen". Men vi får nå se. Jeg kunne gjerne tenkt meg å prøve dette igjen!

Med vennlig hilsen Kirsten

SD COLLECTION

MÅLESKJEMA HOPPDRESS

1	skulder ↔ skulder	cm
2	rundt bryst	cm
3	rundt midje	cm
4	rundt hofte	cm
4a	rundt hofte (jente)	cm
5	skritt ↔ midt på kne	cm
6	rundt tykkåret	cm
6a	rett over kne	cm
7	skulder ↔ håndledd	cm
7a	biceps	cm
7b	albue	cm
8	håndledd	cm
9	armhule ↔ midje	cm
10	nakke ↔ midje	cm
11	skritt ↔ hals	cm
12	skritt ↔ nakke	cm
13	hals ↔ skritt ↔ nakke	cm
14	skritt ↔ gulv	cm
15	skotupp ↔ hæl	cm
16	høyde	cm
17	vekt	kg
18	gutt/jente	
19	bestillingsdato	

farger nylonstoff: hvit, lys grå, gul, orange, rød, blåturkis, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongebå, marine, svart.

farger bomull: hvit, gul, grønturkis, rød, magenta (sterk rosa), burgunder, lys lilla, lys kongebå, marine, svart

farger spandex: hvit, lys grå, mørk grå, gul, sennep, rød, burgunder, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongebå, marine, svart

Når du tar målene bør du ha på deg det du vanligvis har under hoppdressen på sommeren. Husk at dressen blir lik de målene du oppgir - ferdig sydd.

SKYDESIGN COLLECTION • LUNDEVEIEN 20 • 2435 BRASKEREIDFOSS
 MOB: 90 78 73 70 • TLF/FAX: 62 42 33 10
 URL: WWW.SDCOLLECTION.NO • E-POST: BESTILL@SDCOLLECTION.NO

JEG BESTILLER HERVED:

HOPPDRESS	PRIS		PRIS
☐ slick suit		☐ pynte- og forsterkningsbånd	135,-
☐ nylonfront	2.050,-	☐ slider holder	60,-
☐ bomullsfront	2.050,-	☐ dobbel nylonfront (lyse farger)	280,-
☐ bomulldress	2.170,-	☐ løs varmhals "smekke"	265,-
☐ lett type boogieutgave	2.170,-		
☐ kameradress			
☐ big wing	2.150,-	FARGER	
☐ small wing	2.030,-	front: _____	
☐ freestyle dress	2.210,-	ben: _____	
☐ blyvest (3 kg. m/ekstra lommer)	720,-	rumpe: _____	
☐ varmetight (polartech powerstretch)	720,-	spandex sider: _____	
		spandex rygg: _____	
		spandex skritt: _____	
		arm ytters: _____ ☐ bomull ☐ spandex	
		forsterkningsbånd: _____	
		grep/vinge: _____	
		Prisene er inklusive moms.	

EKSTRAUTSTYR

☐ forsterket kne	95,-
☐ polstret kne (med varmestoff)	160,-
☐ lag grep (ben grep)	205,-
☐ dobbel armgrep	110,-
☐ booties (standard)	440,-
☐ stringbooties (standard)	560,-
☐ stringbooties (med regulering)	670,-

☐ Jeg ønsker å betale i oppkrav (+ porto) ☐ Jeg ønsker å betale med kredittkort (+ porto)

☐ VISA kortnummer: _____ Utlepsdato: _____
☐ Euro/Mastercard kortnummer: _____ Utlepsdato: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ Poststedsted: _____

Telefon: _____ Mobil: _____

MAIL BESTILLING TIL:

bestill@sdcollection.no

I DENNE SØTE FØRJULSTID KAN DET VEL OGSÅ VÆRE GREIT Å KUNNE
DRØMME SEG LITT VEKK... DET ER KANSKJE LENGE SIDEN DEN BLÅ
HIMMELEN OG DE FETE HOPPENE OG SOL OG SOMMER?

Du har enda sjansen til å bli med på årets happening i DeLand

PÅL BERGAN OG LISE NANSEN **FØRST**

Lenger kan det bli om du ikke velger å starte sesongen et annet sted enn i Norge. Vi vil derfor minne om Storsekvensleiren i DeLand 9. -17 april 2007. Er du usikker på hva nissen bringer deg, er det bedre å ta kontrollen selv, og i hvert fall sikre deg en gave som du garantert vil få maksimalt ut av.

Vi passerer nå 30 påmeldte, og det er enda plass til flere. Vi tar imot påmeldinger helt til det er fullt.

Vi har hatt noen tekniske problemer med web-serveren vår, men dette er nå under kontroll.

Om du skulle ha registrert deg ved hjelp av vårt påmeldingsskjema på web-siden, kan det derfor hende at dette ikke har kommet frem til oss. Sjekk

derfor sidene våre; www.storsekvens.no for å se om ditt navn står på deltagerlisten. Deltagerlisten oppdateres fortløpende og der kan du også se alle vennene dine som har meldt seg på (og som det kanskje hadde vært kult å være sammen med i DeLand).

Forskjellen med å sitte på gjerdet å vente og se er at det blir vanskeligere med flybillettene etter hvert, enten du bruker de vi har booket eller ordner deg selv. Vi har forhåndsbestilt et større antall billetter med Icelandair med en meget bra reiserute fra Oslo til Sanford (ligger nærmere DeLand enn Orlando). Så om du er ganske så sikker på at du kommer til å bli med er det like bra å komme inn i systemet nå. Det hjelper oss også i forhold til avklaring med å

få riktig antall trenere og alle andre ting som skal på plass.

Vi skal planlegge så mye og godt som mulig i god tid slik at når du kommer til DeLand skal hele opplegget gå på skinner og dette skal bli den perfekte skydiver-ferien for deg. Vi skal spise og drikke godt, bo på det beste hotellet i DeLand, hoppe kvalitetshopp med topp trenere og i tillegg skal vi feste og kose oss. Igjen, det hjelper oss veldig om du melder din interesse nå heller enn senere.

Vi har en betalingsplan som burde passe de fleste. Turen kan betales delvis utover vinteren etter eget ønske. Våre flybilletter forfaller til betaling 15.02.07 mens selve leiren skal være betalt i sin helhet innen 10.03.07.

Du kan når som helst finne oppdatert informasjon på websidene våre - www.storsekvens.no. Der finner du tilgjengelig info om leiren med datoer, hotell, deltagerliste, trenere (vi lover deg kun de beste), tilbud om forhåndstrening i vindtunnel (eller under selve leiren) og stort sett det meste du måtte lure på. Du kan også melde deg på eller melde din interesse via påmeldingsskjemaet på websiden. Har du fremdeles spørsmål eller teller på knappene om du skal være med eller trenger flere opplysninger så send oss en e-post på info@storsekvens.no.

Vi ønsker dere alle en gledelig høytid og et herlig nytt hoppeår med blå himmel og fete flak.

Blue skies, sees i 15 brune i vårsola i DeLand.

ParaGear

www.PARAGEAR.COM

SERVING THE WORLD FOR OVER 46 YEARS!
FAST DELIVERY TIMES!

EQUIPMENT COMPANY

PARA GEAR HAS EVERYTHING FOR THAT SOMEONE SPECIAL

Holiday Gear

SELECTIONS

GET THE GEAR THAT EVERY SKYDIVER HAS ON THEIR HOLIDAY WISH LIST!

NEW!

COOL STUFF

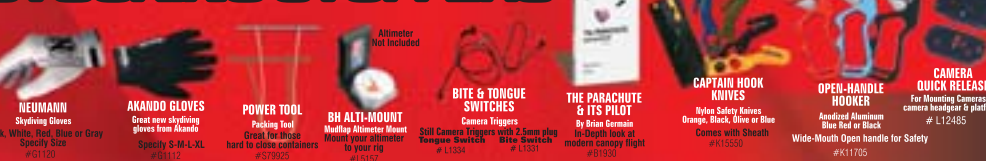

FAVORITES

PARA GEAR carries all major brands of skydiving gear, canopies, containers and more. Visit www.PARAGEAR.com

STOCKING STUFFERS

www.PARAGEAR.COM
PARA-GEAR carries all major brands of skydiving equipment and rigging materials.

CLOTHING MAKES A GOOD GIFT!

See these and all the new apparel from Jumper, Go Wear and More!
Tons of new designs available for men & women. See them all at www.ParaGear.com

Order ANYTHING from our
2006-2007 Catalog
or Order ONLINE!

304 PAGES!!!

* FREE Catalog with Purchase of a Gift Certificate.
FREE Catalog and/or mousepad with Any Order Upon Request

Gift
Certificates
Available
for
All Occasions!

Para Gear has 1000's of Canopies, Containers, Jumpsuits, Accessories, Books and much, much MORE!

DVD MOVIES More videos, VHS, and DVDs available ONLINE

Serving The World For Over 46 Years!

PHONE: 847-679-5905
FAX: 847-679-8644

ParaGear.COM
EQUIPMENT COMPANY

All Major Credit
Cards Accepted.

3839 West Oakton Street - Skokie, Illinois 60076 USA

ORDER EARLY!
ORDER TODAY!

Tunnelcamp Bedford

JA, SÅ SATT JEG DA I ET FLY IGJEN. MEN DENNE GANGEN, FOR FØRSTE GANG I ÅR, RIKTIGNOK UTEN Å SKULLE HOPPE UT.

JOHANNES HEINE **TEKST**
CAMILLA HAGEN **FOTO**

Det føltes både noe uvant og litt rart. Men idet hjulene treffer bakken på Stansted og jeg setter meg i taxien med retning Bodyflight Bedford, verdens største vindtunnel, så er følelsen med ett mye bedre!

På forhånd var jeg litt usikker på om jeg i det hele tatt skulle delta på freefly-tunnelcampen. Jeg har bare 50 hopp og ikke mye freefly erfaring. Skulle jeg virkelig betale så mye penger for uten engang å få et eneste fallskjermhopp? Det skulle jeg, og har ikke angret et sekund. I tunnelen begynte jeg med basics og dermed litt flyging på magen. Jeg kom meg raskt videre til ryggflyging, men der ble det hele også mye vanskeligere. Etter ca en time på ryggen klarte jeg endelig å

være stabil, svinge, stige opp og ned, og generelt gjøre det instruktøren ba meg om. Så da var jeg klar for head up. Og det var utrolig morro! Det første vi måtte gjøre var rett og slett og bare gå rundt på nettet i bunnen av tunnelen. Det hele ser utrolig latterlig ut, men er et viktig steg i det å få luftfølelsen i head-up flyging. Sterkt anbefalt! Siste timen brukte jeg hovedsakelig på å trene på å komme meg opp i sit-posisjon, og var veldig glad når jeg endelig etter masse trening og instruksjon klarte å lette fra nettet.

Alle andre deltakere på campen kom seg også veldig fort videre i progresjonen, og vi trente på alt fra mage, rygg, head-up, head-down og carving. Innimellom all våre sessions og spesielt siste dagen viste også Skywalkers hva de er gode for og det er helt imponerende! Vi avsluttet søndagen med en (i hvert fall et forsøk på) mangemanns speed star og head up formasjon inne i tunnelen.

Hver enkelt session i tunnelen er delt opp i to og halvt minutt. Det er akkurat lenge nok til å få trent litt ekstra på det man skal enn som i et fallskjermhopp, men likevel ikke så lenge at man

- oktober 2006

sliter seg helt ut. Også har man nok tid mellom hver enkelt session til å kunne gjennomgå "hoppet" med instruktøren. Der viktig feedback og instruksjon for neste session blir gitt. Tunnelflyging gir deg muligheten til å kunne trene på det du vil uten det stresset du føler i fritt fall (sjekke høyde etc.) og det er mye lettere å både gi og motta instruksjon enn under et fallskjermhopp. Eneste fare er at man til tider (relativt i ofte), kan dundre inne i veggen. Heldigvis disponerer tunnelen gratis beskyttelsesutstyr, og det er alltid en tunnelcoach som har kontroll på hastigheten (som er for øvrig er mulig å dra helt opp til 265 km/t.) og en som hjelper til inn og ut av tunnelen.

Skywalkers opplegg for hele turen var utrolig bra. Etter hver session fikk vi grundige og lærerike tilbakemeldinger, noe som ga utbytte i vår progresjon. Vi gjennomgikk også hver enkelt session på dvd i pausene. Det er fint å kunne ta med noe bevismaterialet hjem til familie og venner. For hvem vet egentlig hva man kan gjøre i en vindtunnel?

Det er ikke mye å sette fingeren på ved denne turen, men skulle jeg nevne noe som kanskje ikke var helt fantasisk, så måtte det være frokosten (egg, pølser, bønner etc.) fra kiosken. Men det er vel ikke noen nyhet at engelsk mat ikke akkurat er til å skryte av. De fleste kveldene dro vi inn til Bedford sentrum og endte som regel opp med indisk mat.

I en av de hyggelige små indiske bulene vi stakk innom prøvde blant annet Ron seg på Nuclear Wings (noe helt ekstremt sterkt noe...) Servitøren var meget bekymret, og vi som han ble alle mektig imponerte over hvor bra Ron fikk det til. På lørdagen ble jeg i tillegg kjent med Petter (mørk uttale) som forøvrig er særdeles trivelig fyr.

Så nå gleder jeg meg bare til hopp nummer 51 og ikke minst til neste tunnelcamp i begynnelsen av januar. Skywalkers lover i tillegg at det skal blir flere camper utover våren. Takk for kjempebra instruksjon fra Håvard, Kristian og Mathias. Og masse takk til alle deltakere Hans-Olav, Camilla, Anne S., Ron, Chris, Kjetil, Helge, Petter (lys uttale) og Petter (mørk uttale) og special guest Lars. Ja, hvem er Lars egentlig? Bli med på neste camp, så blir dere sikkert kjent med han. For alle som har lyst og prøve seg på freefly i tunnelen, gjør det! Det er utrolig lærerikt, kjempegøy og jeg kan ikke annet enn å anbefale det på mitt sterkeste.

Hei!

Nå etter at Beverboogien, som siste større samling i år er gjennomført, regner jeg med at mer enn 98 % av alle hoppene for 2006 er gjennomført. Jeg skal ikke gå SU's nye statistikk ansvarlige, Øystein Tenfjord Engelsen, i næringen, men slik det nå ser ut har vi faktisk en økning på 50 % av innrapporterte hendelser i år sett i forhold til i fjor. Siden det sannsynligvis ikke blir en økning i antallet hopp i år, tyder det på at vi nok også kommer dårligere ut ift SU's målsetting vedrørende hendelsesfrekvenser på landsbasis ift 2005. Dette får vi komme tilbake til på Fagseminaret i mars, men jeg vil si at jeg ser det som veldig positivt at hendelsene blir innrapportert, for vi er helt avhengig av dette for å kunne jobbe videre med å forbedre sikkerheten. Men det for meg aller mest gledelige, i vertfall i skrivende stund, er at vi igjen har unngått noen dødsulykke og det for annet år på rad, selv om det er et skår i gleden at vi har fire alvorlig skadede hoppere som enten fortsatt ligger på sykehus eller er på rekonvalesens!

I forrige nummer skrev jeg at vi har hatt mye å strekke oss mot for å matche toppåret vi hadde i fjor. Men jeg tror vi kommer til å klare det på en rekke felter, selv om vi fikk en tung start for elevutdannelsen pga problemene med Techno 240'en og også fått "konkurranse" av Tandemhopp AS. Vi har muligens utdannet noe færre elever men til gjengjeld er det gjort 18 % flere tandemhopp i år, og for første gang er det utført mer enn 2.000 tandemmer. Jeg tror at 2006 viser seg å ha vært et bra år på alle måter når vi summerer det opp på nyåret.

Da vi i 2003 fikk fornyet konsesjonen på Rikssenteret fikk vi den kun for tre år dvs frem til 1. november 2006 og i tillegg forsøkte flere "interessenter" den gangen å legge begrensninger på aktiviteten. Naturverndepartementet innførte nye støysonbestemmelser i 2005, så før vi kunne søke ny konsesjon, ble SINTEF gitt i oppdrag å utarbeide nye støysonegrenser basert på de nye retningslinjene. Parallelt med dette har Åmot kommune også startet på prosessen med å utarbeide sin reguleringsplan for Rikssenteret. Jeg føler at det har vært en god og konstruktiv prosesser og uten innsigelser ift til det F/NLF har søkt, om har vi nå konsesjon for Rikssenteret frem til 1. november 2016!

Jeg tror at vi internasjonalt kommer til å få en del nye utfordringer. Mye tyder på at European Aviation Safety Agency (EASA) kommer til å legge seg mer og mer opp i luftsports-aktiviteter. Et eksempel på dette er at det var EASA som gikk inn, på relativt tynt grunnlag, og groundet Techno 240 i mai. Luftsportsmiljøet i Europa forsøker å matche dette gjennom sitt arbeide i European Air Sports og har som målsetting å legge forholdene bedre til rette for luftsportsaktiviteter gjennom å øve press på EASA for å forenkle regelverket og avbyråkratisere luftfartsbestemmelsene som omfatter luftsportsaktiviteter. Jeg tror at vi fremover må avsette større ressurser ift dette internasjonale arbeidet.

Siden sist, har jeg vært tilstede på et glimrende arrangert NM på Voss. Klubben fulgte opp alle forventningene jeg hadde fått etter hvordan del konkurransen på The European Swooping Tour ble gjennomført. Selv om det vær messig så problematisk ut ble hele arrangementet for meg en stor opplevelse og jeg så verken misfornøyde hoppere eller lag. Det ble vist meget god hopping, og intet navn nevnt ingen glemte verken blant deltagere eller arrangører, men Man of the Game for meg var Derek Broughton med to gull, en sølv og en bronse!

Etter landslagsuttaket la jeg veien om Kyllingboogien til Tønsberg - dryppende våt, Høstboogien til NTNU og Beverboogien. Klubbesøkene har i tillegg til stort sett fin hopping vært en kulinarisk vandring fra Smalahove via erter, kjøtt og flesk samt Trøndersodd og da avsluttende med Schweinehackse mit Sauerkraut und Bratwurst. Wing loaden min er som dere forstår ikke blitt mindre men jeg har hatt det utrolig trivelig og satt pris på å treffe mange hyggelige hoppere i tillegg til å ha hatt mange gode meningsutvekslinger og ikke minst hatt mange fine hopp der jeg har vært. I tillegg vil jeg si at også klubber som ikke opererer store fly til daglig begynner å få dreisen på dette, selv om det er noe å hente på effektiviteten, men på den andre siden er skal en ikke speide opp mer enn sikkerheten tillater.

For min del gjenstår det kun et hopp til i år, og det er den tradisjonsrike nyttårshoppingen til Veteranene på Egge i Lier. I år har jeg satt meg som mål å unngå å være nødt til å trekke reserven! Jeg ønsker alle en riktig God Jul, sender dere de beste ønsker for det nye året!

Myke snølandinger og blå himmel!

Jan Vang
Fagsjef/avd.leder F/NLF

FA

Antidoping Norge

World Air Games 2009

FAI har annonsert at budprosessen om WAG '09 nå er i gang. Byer, regioner, FAI medlemsorganisasjoner, private eventorganisasjoner og forretningspartnere kan by. WAG er den største samlingen av luftsportsgrener. Den bringer sammen topp konkurranseutøvere fra ti forskjellige disipliner. I en uke får man vist frem det beste innen luftsport for publikum.

Nye legemidler på dopinglisten

Reductil er et nytt legemiddel på dopinglista. Reductil er et slankemiddel som brukes mot fedme. Reductil inneholder det forbudte stoffet sibutramin, og hører til klasse S6. Stimulerende midler.

Apidra er også nytt på lista. Det brukes ved sykkesyke (diabetes mellitus) hos voksne. Apidra inneholder det forbudte stoffet insulin glulisin, og hører til klasse S2. hormoner og relaterte substanser.

Dopinglista – forbudte legemidler, inneholder en liste over legemidler som selges i Norge og som ikke er tillatt benyttet for utøvere. Denne lista er alltid oppdatert og finnes på www.antidoping.no.

B

AUNE ERIK
DALJORD HEGE VICTORIA
EFSKIND KAJA RINGNES
GULDAHL STEINAR
HAGEN CAMILLA
HAGEN ELIN SPITEN
HAUGSDAL OLAV H.
HAUKOM LARS
HEINE JOHANNES
HELLE MORTEN
HELSTRUP ANDERS
HERHEIM BREDE
HOLM JOACHIM STÅLSETT
JORDALEN KRISTINE
JØRGENSEN RUNE
M-KI-MAUKOLA HANNA
MADSEN TOR MARIUS
MEIJERS PHILIP
MOHOLT THEA KAMILLA
MORKEN ANDERS
MYGLAND ELISE
SKJERVE GURO
SOLHEIM TROND-ÅRE
STENE TAGE RENE
SVENDSEN JOHN VIDAR
SVENDSVOLL ELLEN
TEIGEN OLE-KRISTIAN
WARHOLM CHRISTINE
WAAGEN METTE ODDVEIG
ZIOLKOWSKI LUKASZ

mk

AMLIE HANS CHR. HEER
HOLTEN TERJE
PEDERSEN ODD JØRUND
STORBUKÅS STIAN
SØRENSEN SYNNØVE

C

HURUM ALF L
TRONDAL ANNE SOLHEIM
AABOL KIM EINAR

D

FLAAT HÅVARD
YTTERDAHL TOMMY

tv

ENGELSHUS ERIK ATLE

FLAAT HÅVARD

REFSDAL KNUT ARILD G.

WOLFF ARILD

13

FJELDSTAD YNGVE FØSKER
HÅLAND THOMAS EINAR
RICHARDSON ANDREW CHARLES
TRONDAL ANNE SOLHEIM
YTTERDAHL TOMMY

Kjære medlemmer!

Vi gjør nå opp regnskapet for 2006 og legger forslag til budsjett for 2007 og 2008. Det har vært et nytt godt år med totalt sett økte medlemstall og godt økonomisk overskudd i samsvar med budsjett. Vi er igjen Luftsportsforbundets største seksjon med 4244 medlemmer per 31.10.2006. Landslagene har nådd sine målsetninger, og jeg er meget tilfreds med driften av seksjonen. Derfor kan det kanskje fra utsiden lett se ut som vi ikke har store utfordringer fremover. Dessverre er det ikke så enkelt.

Vi står foran store utfordringer når det gjelder rammebetingelsene for vår virksomhet. NLF jobber kontinuerlig med dette og det er stor spenning knyttet til NLFs og Luftfartstilsynets arbeid inn mot europeiske luftfartsmyndigheter – EASA. Dette arbeidet fra NLFs side er rutet gjennom vårt felles høringsorgan for luftsport EAS – Europe Air Sports. Her behandles alt fra hvilke typer fly som skal kategoriseres som enkle og derfor kun benyttes under privat virke, til hvilket tak man skal ha for luftsportsaktiviteter i europeisk luftrom. Det er et tydelig behov for god regulering av luftrommet nede på kontinentet hvor den kommersielle luftfarten øker suksessivt. De regler som da innføres må tilpasses hvert enkelt lands luftrom og mengden trafikk i dette området. For å være med på å forme disse rammebetingelsene må vi engasjere oss i dette arbeidet for felles luftsportsinteresser over hele Europa. Det er vi godt i gang med.

På FAI-plan har IPC en ledelse med store identitetsproblemer. De har ingen gode fremtidsplaner, og driften er preget av interne uenigheter. Usikkerheten dette medfører i organisasjonen viser seg tydelig når man som eneste luftsport ikke klarer å bestemme seg for hvilke grener man skal stille med under neste World Air Games i 2009. Det viste seg dessuten under FAI General Conference i år at Russland ønsker å være vertskap for dette arrangementet i god Malevsky Cup stil. Vi gleder oss.

På det nasjonale seksjonsplan er altså budsjettet for neste periode nå under lupen. Vi har flere nokså sikre holdepunkter vi jobber ut ifra. Vi kan forvente et uendret NIF-tilskudd på NOK 900.000 til hele NLF/NAK. Både NIF ungdomsmidler og integreringsmidler for hele forbundet budsjetteres som før med NOK 345.000. Med medlemstallene som nøkkel fordeles disse midlene seksjonene imellom. Netto forbundskontingentinntekter budsjetteres på 2006-nivå, justert med forventet inflasjon som vedtatt på Tinget 2005. For seksjonen budsjetteres det med en seksjonskontingentøkning på NOK 0 for neste toårsperiode som vedtatt av Årsmøtet F/NLF i 2005. FAI/EAS-møter og -kontingenter tar høyde for det arbeidet som pågår. Vi ser også på muligheten for å øke landslagsbudsjettposten, og den interne fordelingen lagene imellom.

NLF har nå også satt ned en forprosjektkomité for vårt 100 års jubileum i 2009. Norges Luftseiladsforening, forløperen til NAK og NLF, ble stiftet 5. mai 1909 i Oslo, med formål å "Virke for luftseiladsens utvikling i videnskapens, forsvarets, teknikkens og sportens tjeneste". Vi ønsker en god og tydelig markering av 100 år med luftsport i Norge.

Dette var politisk forbunds- og seksjonsnytt for denne gang. Med ønske om en fin julehøytid og et trygt nytt fallskjermår!

Hans Christian Amlie
Leder F/NLF

Resultater fra F/NLF sitt landslagsu

DET BLE ARRANGERT UTTAK TIL LANDSLAG OG REKRUTTERINGSLAG I FORMASJONSHOPPING (FS) OG FREELY (FF) PÅ RIKSSENTER FOR FALLSKJERMIDRETT, ØSTRE ÆRA, I PERIODEN 24-27 AUGUST 2006.

TRUDE SVIGGUM,
LANDSLAGSANSVARLIG F/NLF **TEKST**

Kandidater til uttak

Det stilte totalt 22 kandidater til uttak. Av disse stilte 10 stk til uttak i fs, 11 stk til uttak i ff og 1 person (Derek Henry Broughton) stilte til uttak i begge grener.

Kandidatene ble hoppteknisk vurdert av Gary Smith (fs) og Fabian Raidel (ff). I tillegg ble det gjennomført fysiske tester i henhold til kravspesifikasjon og intervju med landslagsledelsen.

I utvelgelsesprosessen ble kandidatenes hopptekniske status og utviklingspotensial samt motivasjon for å drive med fallskjermhopping på toppnivå ilagt størst vekt.

Takk for innsatsen til Øyvind og Erling

I forkant av landslagsuttaket informerte Øyvind Buer (fs) og Erling Strømmen (ff) om at de ikke ønsket å stille til nytt uttak grunnet arbeid/studier.

Det var derfor i utgangspunktet en plass "ledig" på hvert av landslagene. F/NLF ønsker å takke Øyvind og Erling for innsatsen på landslaget, og ønsker begge to lykke til videre!!

Landslag i formasjonshopping for perioden 2006-2008

Det nye landslaget i formasjonshopping består av:

Ole Petter Hjelle

Ditta Valsdottir

Tore Buer

Derek Henry Broughton

Mikjel Skurdal (video)

Ole Petter og Ditta har hoppet på "Arcteryx" siden laget ble dannet etter landslagsuttaket i 2003, Tore kom inn som erstatter for Alexander Gamme våren 2004 og Mikjel har vært videomann for laget sesongen 2006.

ny på laget, men ikke ny i fallskjermporten. Alle som har vært innom rikssenteret på Østre Æra de siste 4 årene har garantert sett Derek løpe til flyet på back-to-back-to-back-to-back... 20 hopp om dagen er ikke uvanlig, og det til tross for at han har stått opp før sola for å vaske toalett, dusjer, kjøkken og oppholdsrom og pakker alle skjermene selv.

Derek er 27 år og utdannet lærer. At han er pedagogisk og flink til å undervise vet alle som har vært deltaker på basic, fs-skole, ff-skole eller vindtunnel camp med Derek som instruktør. Han er alltid entusiastisk og har en enorm utholdenhet når det gjelder fallskjermhopping, enten det gjelder å hoppe selv eller lære bort til andre.

Derek startet å hoppe i 2001. På intervjuet under landslagsuttaket innrømmet han at bakgrunnen for at han begynte å hoppe var at han ville hoppe BASE, men ble forelsket i sporten og bestemte seg for å satse etter basic i 2002.

Han stilte på landslagsuttak i 2003 og ble tatt ut til rekrutteringslag i fs. Hoppet to år på rekrutteringslaget "Gonnabees", deretter ett år på "Nexus" (tredje plass under NM på Oppdal). Sesongen 2006 skulle vies til freely og "Action Force", men Derek klarte ikke å si nei når han fikk tilbud om plass på rekrutteringslaget "Prospects".

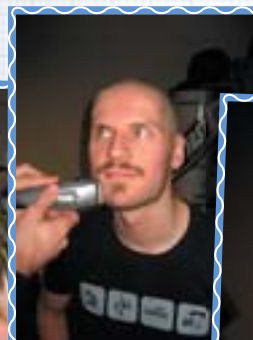
Derfor ble det begge deler (pluss intermediate lag med kjæresten Marianne). Derek deltok i ff, fs-4, fs-4 intermediate og fs-8 under NM på Voss og tok medalje i alle grenene!! Gull i fs-4 intermediate og fs-8, sølv i ff og bronse i fs-4. Er det noen som kan slå den??

Derek stilte til uttak både i fs og ff men påstår at det er fs han virkelig ønsker å satse på ("har alltid likt fs best, og har trent ff for å bli bedre i fs" sitat Derek).

Derek uttalte også for en tid tilbake at han var villig til "å klippe håret og kle seg i skjorte" dersom han kom på landslaget. Nå er det bare skjorta som mangler J...

Derek

Derek Henry Broughton er

MARIANNE NORDLUND **Foto**

Uttak 2006

organisasjon og forbund

Landslag i freefly for perioden 2006-2008

Det nye landslaget i freefly består av:

Mathias Holtz
Kristian Moxnes
Håvard Flaot

Mathias og Kristian har hoppet på Skywalkers siden laget ble til i 2002. Skywalkers har representert fallskjerm Norge i internasjonale freeflykonkurranser siden 2004 og ble tidenes første norske landslag i freefly høsten 2005.

Håvard

Håvard er yrkesmilitær, "nesten sjef" på russer-grensa og han bringer med seg (sårt tiltrengt?) militær struktur inn på Skywalkers.

Håvard er 26 år, ekte (nord) trønder og vokst opp med "vinsjan på kaia" i Namsos. Han startet fallskjermkarrieren med linekurs i Tønsberg høsten 2000. Hoppet 6 linehopp hvorav ett med "nesten skjermkollisjon" og FU som resultat.... Mistet, i følge han selv, litt motivasjonen men ikke mer enn at han gikk AFF kurs i Florida i 2001. Konverterte til norske papirer sommeren 2002 og etter det har det gått slag-i-slag.

Var på freefly-basic påsken 2004. Hoppet på lag med Linn og Ronny og fikk bronse under NM på Oppdal 2005.

Bestemte seg deretter for at han

skulle bli "dritgod" til å freefly. Dro til Arizona i januar 2006 og kjøpte en haug med vindtunnel tid og en-til-en instruksjon med Fabian. Dannet freefly-laget "Action Force" med Derek og trente mye i tunnel og en del i lufta sommeren 2006. Treningen ga resultater: Til tross for en skadet skulder og mindre hopp/vindtunneltid enn planlagt klarte "Action Force" likevel å slå "Hærens Jegerkommando" på Norgescup runde 3 som var kvalifisering til VM. "Action Force" gjorde en kjempeinnsats under VM i Gera og ble nr 8 av 16 ff lag.

Håvard er en talentfull fallskjermhopper, og en av de aller beste nordmenn til å freefly i tunnel. I følge deltakerne på Skywalkers sin første tunnel camp nå i oktober er han også en flink instruktør. Håvar er alltid i godt humør, han "får ting til å skje" og er (ifølge han selv) også både sta og utålmodig....

Rekrutteringslag i formasjonshopping og freefly for perioden 2006-2008

Hensikten med å ha rekrutteringslag i henholdsvis fs og ff er å utvikle gode fallskjerm hoppere som på sikt skal kunne etterfylle landslagene.

Rekrutteringslagene er i utgangspunktet selvfinansiert og får ikke pengestøtte fra F/NLF, de har imidlertid fått benytte seg av de samme avtalene for hopp-pris på nasjonale hoppfelt som den de offisielle landslagene har.

På årets uttak ble det ilagt stor vekt at kandidatene som ble plukket ut til et lag har samme målsetting og ønske om å satse på fallskjermhopping, samt at de har en arbeids- eller studie situasjon som gjør at dette er realistisk.

I fs ble det plukket ut en rekrutteringstropp bestående av 6 personer. Disse er:

Ellen Burchardt
Kristine Willaksen
Marianne Nordlund
Yngve Haugom
Hilde Rossing
Siw Gjerstad

I freefly ble det plukket ut et lag bestående av:

Kjetil Follesø
Christopher Rolsdorph
Hans-Rasmus Breistein

Rekrutteringslagene vil bli nærmere presentert i neste utgave av Frittfall. F/NLF ønsker lagene lykke til med en ny sesong!

aerograd kolonna

Stop dreaming, go skydive!

...every day, from April till October.

<http://www.aerograd.ru>

Is this the place for me?

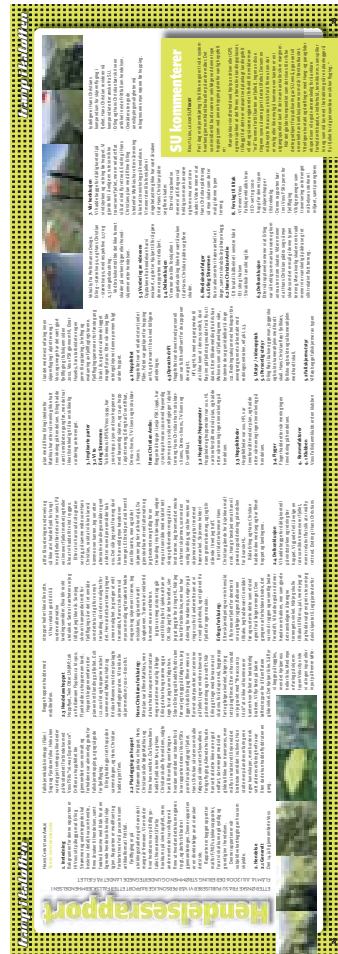
Skydivevoss Dagens Video Collection

SuperDuperUltraExtreme Productions™ Proudly Presents Skydivevoss Dagens Video Collection 2006. Over seks timer Dagens Videoeer fra Voss, likret inn på fire stappfulle DVD'er. Prisen er beskjedne 370 kroner pluss porto/omk kr 30, og kolleksjonen kan bestilles på video@skydivevoss.no

Vi selger også ut restlageret av "Veko 2006 - Skydive Edition" til usle 60 kroner når den bestilles sammen med DVC'06.

Privat jet

Her er Vegar Lauritzen sin KingAir på tur fra St.Olavs Hospital til Rikshospitalet for å få skrudd sammen sine ankler igjen etter å ha klæbnet i landingen på Oppdal...

Dementi

HC AMLIE TEKST

Utifra min artikkel om hendelsen i Flåm i forrige utgave av Frittfall, kunne det virke som planleggingen til Mathias og Kristian var en medårsak til hendelsen.

Det er ikke riktig. Vår egen planlegging var for dårlig. Hadde vi fulgt deres plan, hadde vi flydd en annen nedfart, og høyst sannsynlig hadde hendelsen vært unngått da terrenget her var mye brattere.

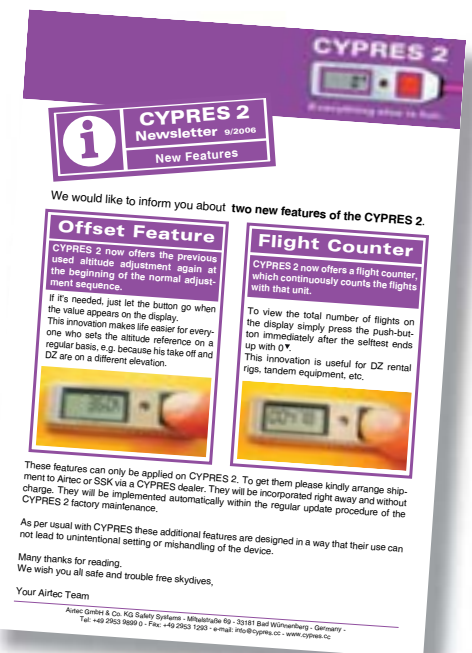
Jeg beklager uklarheten her i artikkelen.

Nyheter på Cypres 2

Cypres 2 kommer nå med to nye funksjoner. Om du skal ta av og lande på steder med høydeforskjell må du justere enheten. Nyheten er at du nå får opp forrige justering med ett enkelt tastetrykk. Du slipper altså å gjøre alt på nytt om du ofte hopper inn samme sted. Den neste nyheten er at Cypres 2 nå logger antall flyturer. Dette kan være nyttig for leie- og elevutstyr, eller simpelthen for å hjelpe til med loggingen.

Finn 1 feil.

Still going strong

Du da?

Jentene smiler, de har ennå ikke truffet på Irlands Bob Marley aka Spise Hoppe Knulle

Tidlig en lørdags kveld.

Shades on!

Må jo drikke litt også... Litt...

Drikke litt mer ja....

Empuria Brava by night
– Thank you and good night

Empuria Brava – sommerminner

RAMSY SULEIMAN **TEKST**

Hva er vel bedre enn å mimre litt nå som sommeren er forbi? I juli tok vi oss en tur til Empuria Brava, jeg min fru og Michal. De alle fleste kjenner til hoppfeltet i syd da det minst er et par reportasjer derfra i Frittfalls sommerutgaver...og vel er det. Om hoppfeltet er det som er verdt å si allerede sagt, derfor syntes jeg det kunne være kjekt å sende inn noe junk i vinterutgaven så vi ikke mister varmen.

Etter innsjekking var vi så heldig og treffe på Ingunn, Heidi, Ann Kristin, evig unge Kari og Frode. Jeg kan ikke si annet enn uten disse hadde Empuria Brava ikke vært det samme. Høy partyfaktor førte til at jentene

stort sett lå ved poolen eller beachen og så VM i swooping mens vi gutta var i lufta og gjorde resten til skamme.

Mange bilder og lite skrivi gjør susen for en enkel skydiver. Kort sagt: Empuria Brava gjør susen. Uansett tid på året er det verdt et besøk, kommer man ikke hjem med et smil rundt munnen kan man likeså greit begynne å jobbe i Salomon.

God tur og på gjensyn!

Konkurranse

Send hva kua sier til quityla@online.no,
med Konkurranse #4 i emnefeltet.
Vinner blir presentert i neste Frittfall.

FREEFLY LANDSLAGETS TUNNELCAMPER OG BASIC 2007

SKYWALKERS ORGANISERER TIDENES BESTE FREEFLY BASIC PÅSKEN 2007.

HAR DU LYST TIL Å SPIKRE BASIC KUNNSKAPEN ELLER LÆRE DEG MER AVANSERT FREEFLY, DETTE ER STEDET Å LÆRE DET. PER I DAG HAR VI 23 DELTAGERE OG MASSE FLINKE INSTRUKTØRER MED OSS. BLI MED PÅ EN SOLFYLLT, SPENNENDE, MORSOM, DEILIG OG LÆRERIK TUR MED LANDSLAGET 24 MARS - 10 APRIL. FOR MER INFO, SE ANNONSE FORRIGE FRITTFALL OG TA KONTAKT PÅ BASIC@SKYWALKERS.ORG.

TUNNELCAMPENE TIL LANDSLAGET ER POPULÆRE OG LÆRERIKE!

BLI MED TIL VERDENS STØRSTE VINDTUNNEL, VERDENS BESTE INNENDØRS LEKEPLASS OG FÅ EFFEKTIV COACHING AV HØY KVALITET MED LANDSLAGET. TUNNELCAMPENE ER ÅPEN FOR ALLE MENNESKER PÅ JORD :-)! TA KONTAKT PÅ TUNNEL@SKYWALKERS.ORG FOR MER INFO OG PÅMELDING. BLI MED PÅ MOROA!

PRIS: 600 PUND PER TIME SOM INKLUDERER COACHING, SOM ER SAMME SOM NORMALPRIS!

NB, MULIG PRISØKNING FRA OG MED FEBRUAR CAMPEN. (TUNNELEN HAR VARSLET PRISØKNING).

LANDSLAGETS TUNNELCAMPER:

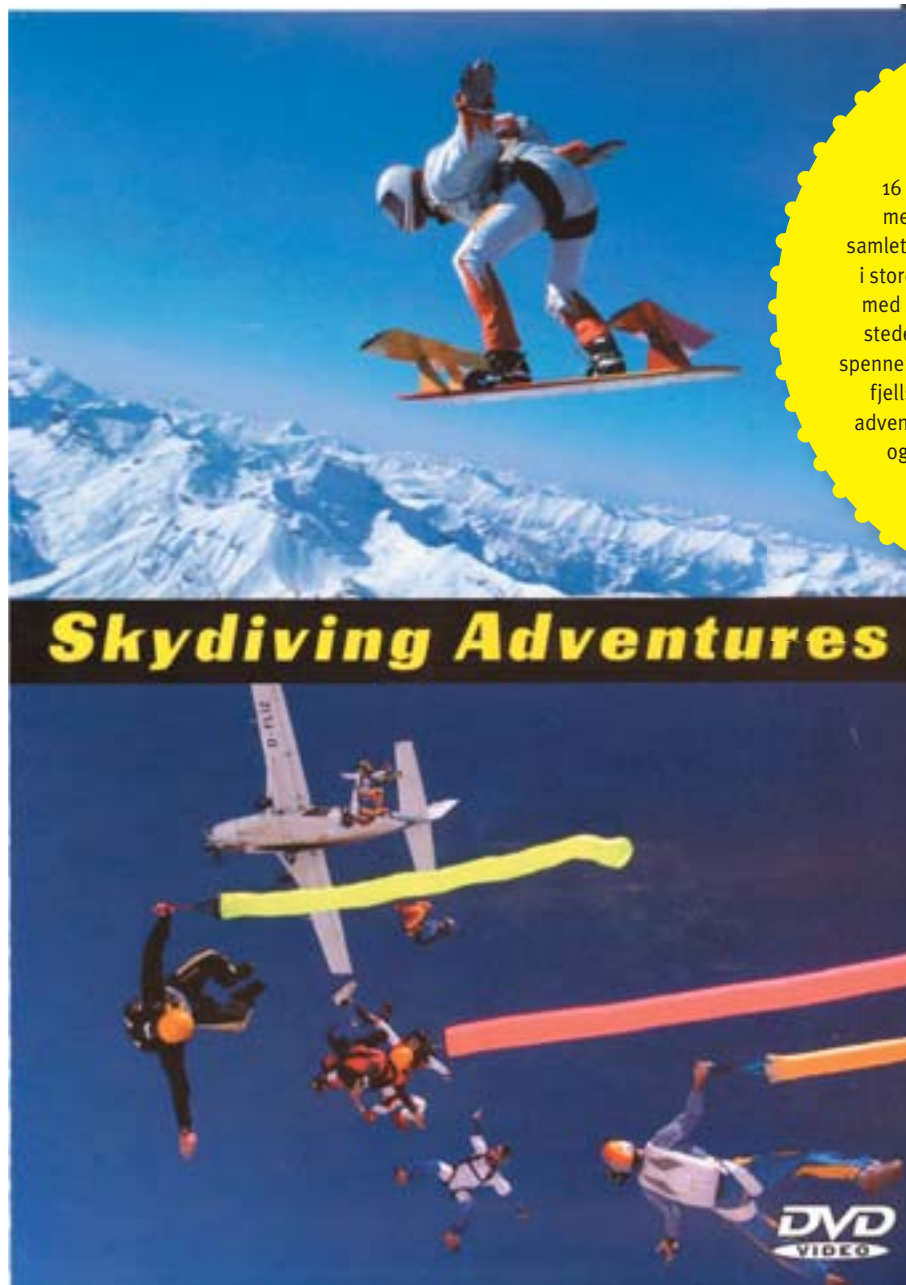
CAMP NR. 2: 3-7 JANUAR. (FULL) SORRY....

CAMP NR. 3: 24 FEBRUAR-2.MARS (LEDIG TID)

CAMP NR. 4: 23-27 MAI (LEDIG TID)

FOR PÅMELDING OG INFO:

KONTAKT OSS PÅ
TUNNEL@SKYWALKERS.ORG
ELLER
BASIC@SKYWALKERS.ORG
SÅ SVARER VI DEG SÅ FORT
SOM MULIG. :-)

Ny DVD – Skydiving adventures

16 filmer av topp europeiske kameramenn med over hundre hoppere i verdensklasse samlet på en DVD. Achmed Sharma med freeflying i store formasjoner og med tubes, Oliver Furrer med skyglider og skysurf over alpene og andre steder verden over, Eddie Kraus med åndeløst spennende BASE hopp, Mike Kleist med high speed fjellswopping. Dette er noe av hva Skydiving adventures inneholder. Noe for enhver interesse og smak, altså. For å få tak i den, kontakt info@skydivingmedia.com.

Kamerater i Berlin

MATHIAS HOLTZFoto

Kan melde om at Skywalkers har en sterk fan klubb blant kommunistiske freeflyere i øst-Berlin!

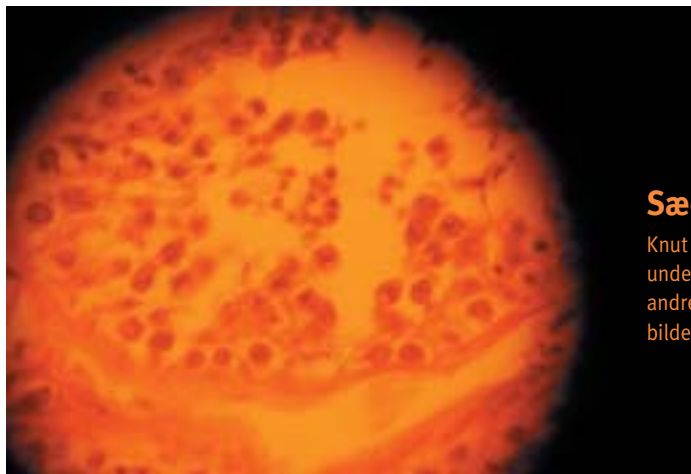

NAKshop.NO

Nakshop har oppgradert sin nettbutikk. Hjemmesiden er nå mye raskere, oversiktlig og brukervennlig. Ved å registrere deg som bruker slipper du å fylle ut personalia hver gang du handler. Det gjør det enklere for oss å gi tilbakemelding om varer, informasjon om pakker, og svare på generelle spørsmål.

Alle som er registrert tidligere og de som registrer seg innen utløpet av uke 43 blir med i trekningen av et gavekort på kr. 2500. Vi vil også

lage spesifikke tilbud til registrerte kunder med jevne mellomrom. Disse tilbudene blir å betrakte som "medlemsfordeler" og kan kun benyttes av registrerte kunder.

Sædceller

Knut Magne har klart å forevige sædceller sett under mikroskop. Dette vil han gjerne dele med andre. Kanskje vi får noen behind the scenes bilder til neste nummer?

Vossaregnskap

Nærmarknadene ... har en vekst på 5% i samme ...

SKYDIVEVOSS - INVENTARLISTE - VIDEOROM - SESON

GJENSTAND	ANTALL	MERKE
Inventar, fast		
1 Benker, hyller	diverse	
2 Persiennner	2	
3 Lamper	2	
4 Strippestang	1	
5		
6		
7		
8		
9 Aircondition	ingen	
10 Diverse fast kabling; strøm, nettverk, lyd/bilde...		
Inventar, løst		
11 Kontorstoler	4	
12 Seng/sofa	1	

2009

Vindtunnelcamps FS våren '07

ETTER STOR PÅGANG PÅ VINDTUNNEL-CAMPEN I NOVEMBER, HAR VI GLEDEN AV Å FORTELLE AT DET BLIR FLERE VINDTUNNEL-CAMPER I BEDFORD MED NORGIES UTOVER VÅREN. DEN FØRSTE GÅR MELLOM 9-11. MARS 2007.

LISE, CARL-ERIK, TORSTEIN OG PÅL

Campen organiseres av Norgies. To eller flere fra oss vil være trenere. Vi satser på kvalitetscoaching og en høy sosial profil med gamle og nye venner.

Opplegget er tre dager med intens vindtunneltrening. Du flyr inn til Stansted (London) på torsdag 8. mars, flyr i tunellen de neste tre dagene (første time starter fredag kl. 09:00) og flyr så tilbake til Oslo søndag 11. mars med det siste flyet hjem. Du kan fly fra Oslo med Norwegian (www.norwegian.no) eller fra Torp (Sandefjord) med Ryan Air (www.ryanair.com). Når du vet at du vil være med og har meldt deg på er det fint om du bestiller flybilletter jo før jo heller. De rimeligste billettene går først og det er fullt mulig å fly med f.eks. Ryan Air for 1 (en!) krone hver vei. Det vil i praksis si at du betaler kun flyskatten for flybilletten din.

Anbefalt tid i tunellen pr. deltager er mellom 1-2 timer over de tre dagene, litt avhengig av hva slags fysisk form du er. Det vil si mellom 60-90 hopp det! Vi har historisk sett hatt veldig stor pågang på campene våre så du bør være raskt ute og melde deg på om du vil være med.

Overnatting ordner vi for den enkelte. Den er i boks når du melder deg på. Vi skal bo på et koselig gammelt engelsk hotell (dobbeltrum med to senger) ca. 3 minutters kjøring fra tunellen. Kjent for de som har vært med oss til Bedford tidligere.

Prisen er GBP 700 (ca. kr. 8.750) pr. time og inkluderer 1:1 coaching samt egen DVD å ha med deg hjem. I tillegg kommer overnatting som koster GBP 28,50 pr. dag (dobbeltrum) og er inkludert en solid engelsk frokost. Leiebil og fly ordner den enkelte selv. Vi organiserer folk i leiebilgrupper slik at kostnadene reduseres for den enkelte.

Om datoene i mars ikke passer, send oss en e-post og meld deg som interessert så sender vi ut fortløpende informasjon så snart vi har de neste datoene.

Send en e-post til liseaune@online.no om det er mer du lurer på eller for å melde deg på.

flyp, u, unng

Godkjent! Eller ikke..?

HOPPSESONGEN ER FOR DE FLESTE AV OSS OVER FOR I ÅR. HVA HAR DU GJORT MED UTSTYRET DITT SIDEN DU HOPPET SIST? HVOR LENGE ER DET LUFTDYKTIG? BØR LINENE BYTTES? VAR DET NOEN SKADER DU SKULLE REPARERE I LØPET AV VINTEREN? OG NÅR SKAL CYPRESEN DIN INN TIL KONTROLL? VANSKELIGE SPØRSMÅL? LES VIDERE.

TORRE BUE, SKY DESIGN TEKST

Da SU i 2005 endret pakkesyklusen til 12 måneder for privateid utstyr, var det med begrunnelsen "å forenkle forvaltning av privateid sportsutstyr...". For de fleste hoppere betyr det at det er ett fett om hovedkontroll gjennomføres på høsten eller våren. Likevel benytter kun et fåtall hoppere seg av denne forenklingen, og venter med å levere inn riggen i siste liten, rett før neste sesong. Det kan være for sent.

Jammen, riggen min er jo luftdyktig frem til våren!

Ja vel, men hva vet du om hva resultatet på neste hovedkontroll blir? Hvert år er det hoppere som får utsatt sesongstart på grunn av uforutsette reparasjoner eller vedlikehold på utstyret sitt. Slitte liner, fabrikkkontroll på Cypres og skader på seletøy er vanlige ting å oppdage på hovedkontroll, og det kan ta opptil seks (!) uker å få riggen luftdyktig igjen.

Litt kjipt å få vite det to dager før du hadde planlagt å banke av de ytterste lagene med rust.

Vær tidlig ute!

Dersom du ikke skal hoppe de nærmeste ukene, er det ingen god grunn til å vente med å få levert riggen din til hovedkontroll, selv om riggen din er luftdyktig til langt ut i 2007. Det er nå du husker de små tingene som skulle vært gjort med riggen din, på nyåret er det glemt. Slitt velcro, rufsete styreliner og slappe togglekeepers er vanlige slitasjeskader på rigger, og selv om skadene i seg selv er små og lette å reparere, blir køen på verkstedet lang når alle leverer inn riggen sin rett før sesongstart.

Lever riggen din til Sky Design nå så besørger vi lagring, kontroll, vedlikehold, nødvendige reparasjoner og har utstyret klart til utlevering etter avtale.

Kjøpe nytt utstyr?

Den lave, og svært gunstige dollarkursen de siste to årene har resultert i stadig økende salg av nytt utstyr i Norge. Produsentene har opp til 16 ukers leveringstid på vinteren, så vær tidlig ute med bestillingen. Vi hjelper deg med valg av komponenter og tilleggsutstyr, skjermstørrelser og fargevalg. Er du usikker på hvilken skjerm du skal velge, kan du låne en av Sky Designs demoskjermer gratis. Sky Design har de mest populære hovedskjermene, samt tre PD reserver montert som hovedskjerm til gratis utlån! Se listen over tilgjengelige skjermer nederst på siden. Om du skal utenlands i vinter, sørger Sky Design for at utstyret leveres der du er, med norsk hovedkontroll og klar til hopping.

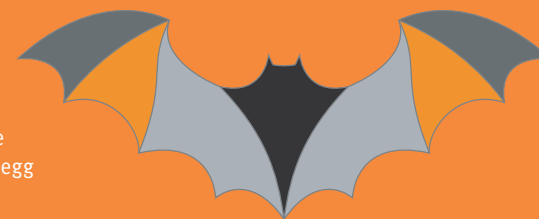
..eller brukt?

Sky Design viderefremidler brukte rigger og enkeltkomponenter, i tillegg til salg av nytt utstyr. Vi har et bredt utvalg av rigger for salg og bruktlisen på www.skydesign.no/butikk/ oppdateres jevnlig. Om du ikke finner riggen du vil ha nå, kan du tipse oss om hva du ønsker, så holder vi øynene åpne for deg.

Har du en rigg du ønsker å selge, utfører vi en komplett hovedkontroll, og sammen med deg finner vi riktig pris på utstyret ditt. Vi kan ikke garantere salg, men vår erfaring viser at rigger som selges via Sky Design blir solgt raskere enn på det private markedet.

Pris er ikke alt!

I Norge er det flere "bagasjeroms-dealere" der privatpersoner selger både komplette rigger og tilbehør til "kompiser" på feltet. Det kan virke forlokkende og det kan sikkert virke som en super deal der og da. Men verdien av en seriøs leverandør med butikklokaler, eget verksted og stort lager av tilbehør og reservedeler ser du kanskje ikke før du står på landingsområdet med reservehåndtaket i hånda og en fribag langt inne i skogen, og gjerne skulle hoppet igjen samme dag.

SKY DESIGN BUTIKK

Tilgjengelige skjermer i Sky Designs demoser:

Aerodyne
Mamba 104, 111
Pilot 124

Performance Designs

Katana 120, 107, 97
Spectre 210, 190, 170, 150
Sabre 210, 190, 170, 120
Velocity 103
PD Reserve 160, 143, 126

Kontaktinfo

Sky Design
Dronningensgate 13
Postboks 670 - Sentrum
0106 Oslo

Tel: (+47) 2233 6801
Mob: (+47) 9072 8151
Fax: (+47) 2233 6802
Mail: butikk@skydesign.no
Åpningstider 9-17 man-fre

Brukt utstyr Til Salgs

Komplett utstyr: Eclipse rigg, strøken '96 modell, sort/blå. Sabre 150 sort/blå hovedskjerm. PD 143R reserve. Selges med Cypres '97 modell. Nytt batteri og åtte års kontroll tatt nylig. Selger også med dress, kamerahjelm m/cam-eye, dytter, høydemåler, helhjelm, etc. Ring 90 54 58 01 for besiktigelse.

Arc'teryx web

Landslaget får nye nettsider i disse dager. De nye sidene finner du på www.teamarcteryx.no. Sjekk også ut egen informasjon om tunnelcamps på www.tunnelcamp.no.

THE ONLY WAY TO FLY!

New Attraction

*Magnetic Riser Covers
Now available on all V3 Microns*

Riser covers stay closed in freefall

Consistent holding ensures clean canopy deployment

Exclusively Available on Vector 3 Systems
Introductory Price \$25

Disclaimer-Magnetic fields
can effect Pacemakers
Defibrillators + Loop recorders.

www.uptvector.com

UNINSURED UNITED PARACHUTE TECHNOLOGIES
1645 Lexington Avenue DeLand, Florida 32724

Incorporating technology manufactured under the license
from Atair Aerospace, Brooklyn New York

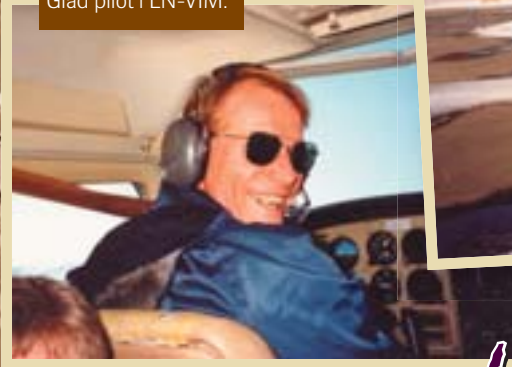
The SkyHook RSL is Exclusively Available
on Vector 3 Systems

+1.386.736.7589 phone +1.386.734.7537 fax

Fra påskeboogien på Evenes i '79.

Glad pilot i LN-VIM.

LN-VIM på Andøya '89-'92.

Torbjørn Haugen i 27 fot Russian Para Commander, mars '76.

Historien om Andøya FSK

SOM DEN KORTE NOTIS I FRITTFALL NR 3/06 KUNNE MEDDELE, SÅ BLE ANDØYA FALLSKJERMKLUBB OFFISIELT NEDLAGT I 2006. SOM ET BIDRAG TIL HISTORISKE INNSLAG BØR DET VÆRE PÅ SIN Plass MED EN LITT FYLDIGERE OPPSUMMERING ENN FORRIGE NUMMERS ENSPALTER.

TORBJØRN HAUGEN, D-101
TEKST OG ARKIVFOTO

Perioden hvor klubben eksisterte var ikke særlig lang, men strekker seg over en betydelig fallskjermhistorisk utviklingsperiode.

Bakgrunnen for fallskjermklubb på Andøya var at jeg, Torbjørn Haugen, var flyttet til Andenes våren 1975 med knappe

200 hopp i loggen, Amerikansk C-9985, og fikk utstedt Norsk D101 i august 75. Da måtte man jo forsøke å starte klubb.

Mitt første hopp på Andøya er verdt en liten historie for seg selv... Vi var så heldige at en Cessna 172 var innom Andøya hver morgen med aviser som var trykket i Harstad. Dette flyet var nylig tatt i bruk til hopping i Harstad og kunne ta seg tid til et løft ute på Andøya. Så den 14. august 1975 på formiddagen sæla jeg og Selmer Hagen på og bestilte 7500 fot. Da vi var på run hørte jeg svakt i høyttaleren at det var noe prating om "confirm you are overhead... (somewhere)..." Men flygeren hadde hodetelefoner så jeg brydde meg ikke, og vi fikk go og diva ut. Det ble bare nesten en toer. Da jeg trakk feilfunksjonerte min RPC (Russian Para Commander) for første gang. Halvkast og sammenfiltrering i myriader av styreliner var en ikke helt ukjent foreteelse på datidens høyverdige rundkalotter. Cut-away var med capewell "one-&-a-half-shot", først vippe av lokket på hver skulder,

så inn med tommeltottene i vaierlökkene og rykke til, så henda ut av løkkene og dra reservehåndtaket, ideelt sett i ryggleie for reserven satt jo foran på magen.

Cut-away'en gikk fint den, dette var min fjerde cut-away og femte reserve nedstigning. Første cut-away far på TU, modifisert nødskjerm, resten på PC i USA. Jeg hadde akkurat fått orientert meg i reserven da to F-104 Starfigtere kom stupende inn mot flystripa foran oss, jeg vil ikke påstå farlig nær, men dog.

Da vi landet ved den sivile flyterminalen møtte vi et lite oppbud av diverse utrykningskjøretøy. Noen hadde trodd at det var en hopper til under min kutta hovedskjerm som streama nokså fort i bakken. Og så var det jo det at fallskjermhopp og simulert angrep på flyplassen skulle ikke ha vært klarert samtidig. Alle tre, flygeren og hopperne fikk transport bort til Opsgruppesjefens kontor til kaffe og de-brief. Det viste seg at tårnet hadde trodd at vi skulle hoppe på Saura, 20 km

lenger syd på øya, på Selmer Hagens hjemsted. Ja, ja, shit happens, ingen var sinte, og fallskjermklubben ble rimelig godt mottatt da regulær hopping begynte å flaske seg utpå neste år. Etter hva jeg kunne finne ut den gang er disse to hoppene de første på Andøya.

Andøya Fallskjermklubb ble stiftet 1. september 1975, etter et orienteringsmøte i møterommet i kommunestyresalen. I Andøya var jeg alene som hoppemester, foreløpig uten instruktørlisens. Fly hadde man ikke. I Harstad var imidlertid Hålogaland Luftsportsklubb nylig stiftet, med en gruppe for motorflyging og en gruppe fallskjermhoppere. Så Andøya satset på å reise til Harstad og arrangere hopping i samarbeid der i første omgang.

Forsøket med Hålogaland Luftsports klubb er også en liten historie i seg selv. Vi

Andøya FSK på tur til Västerås, juli '81. Fra venstre Morten Mathiassen, Torbjørn Haugen, Morten Mørch og Stein Kynø.

Torvstrø vant NM i RW3 under NM i '82. Fra venstre Asle Kolstad, Torbjørn Haugen, Roy Alnæs.

syntes ideen med en samlet luftsportsklubb var god, men da Hålogaland-klubben skulle søke medlemskap i NAK fikk ikke en sånn klubb være med i Fallskjermseksjonen/NLF pga idrettsforbundet, og en klubb utenfor Luftsportsforbundet fikk ikke drive med fallskjermhopping, så man måtte pent stifte Harstad Fallskjermklubb for seg selv. Da ramla motivasjonen for den samlede luftsportsklubben og de betydelige ressurser man hadde samlet ble vanna ut i to atskilte klubber.

Nå vel, første elevkurs ble igangsatt på Andøya i slutten av september 1975 med 11 elever. Med lånt elevutstyr fra Harstad og Bodø, og med min hoppmester fra 1972, Bernhard D. Lyng som innleid hovedinstruktør. Da kurset var hoppklart var det blitt senhøstes og været var som vanlig ofte under hoppminima. Bare en elev fikk hoppet høsten 1975 over Raumyra hoppfelt

ved Åsegarden flystripe i Harstad, den 22. november 1975. Han het Tor Arne Iversen og avtjente førstegangstjenesten på Andøya dette året. Den andre eleven i flyet fikk ikke hoppa fordi det kom inn en snøbyge. De andre elevene på kurset begynte på igjen etter påske 1976.

Ved begynnelsen av 1976 sesongen så det ut til at Andøya måtte belage seg på å kjøre til Harstad for hopping. Kjøp av fly for en liten nystartet fallskjermklubb var jo helt hinsides. På Andøya hadde det vært en driftig flyklubb siden 1971 med en Cessna 172. Flyeier og flyinstruktør Tor Olsen solgte flyet og flytta sydover høsten 1975. Noen krefter i flyklubben gikk til min skuffelse hen og kjøpte en Cherokee, dvs. et ikke høvelig hoppfly.

Kjøp av utstyr lot seg derimot gjøre etter hvert. Datidens klubbutstyr med modifiserte nødskjerm, modifiserte nødskjermseletøy og en løs frontmontert reserve var den gang relativt sett billigere enn nå. Det vil si, færre antall elevkursavgifter for å dekke inn et skjermsett. Utstyrssituasjonen ble således brukbar et stykke ut i 1976.

Jeg sørga ikke spesielt da Cherokee'en

Her ser du tre forskjellige treringsløsninger; en med webringer man ikke lenger husker hva heter, en Capewell 1 1/2 shot og den da nye treringsløsningen vi fortsatt bruker i dag.

Andøy-lag vant Nord-Norsk Mesterskap i '81 og fikk selvsagt presseoppslag.

en dag utpå sommeren 76 klinka halen i

bakken under landing så den ble grounda og etter hvert frakta bort med lastebil. Nå måtte det smis slik at eventuelt nytt fly be type Cessna. Det endte ikke verre enn at Torbjørn Haugen og primus og instruktør i flyklubben, Stein Rugsveen, personlig lånte penger som skulle til. En flunka ny Rheims Cessna 172M kosta 180.000 kr, vi lånte 105.000 hver for å dekke opp tapet på Cherokee'en.

Dette hadde ikke latt seg gjøre uten en driftig flyklubb med skoletillatelse. Det var i enkelte flyklubbkretser motstand mot å bruke flyet til hopping for fallskjermhoppere sliter på inventaret. Fallskjermklubben sto imidlertid for et så betydelig driftsgrunnlag at flyet derfor ble tilgjengelig for hopping, og slik fortsatt det lykkelig utover de neste 12+4 år. Jeg kommer tilbake til 12+4.

Utover tidlig åttital var det mye funderinger om fornyelse av elevutstyr.

Arctic Circle Eight

Relative Work, RW, var primærinteressen for alle hotte skydivere i Andøyas tidlige historie. Inspirert av The Bob Buquor Memorial Star Crest (8 pers Patch) ble Arctic Circle Eight født på Andøya vinteren '76/77. Noen åtter var ikke laget i Nord Norge enda og var kun oppnåelig med samling av krefter og fly fra flere klubber.

Merket er tegnet og designet av Bjørn Larsson C-217, som var aktiv i et par år på Andøya. Han hoppa ikke lenge nok til å ta merket foreløpig. Han har derimot ett hopp (utsykning) fra CF-104 utafør Bodø i noen og åtti.

Merket skal være en inspirasjon for formasjonshoppere for å lage en åtte pers nord for polarsirkelen. En åtte pers er ikke dagligdags i nord, selv om mulighet for å leie storfly, en Cessna Caravan, nå finnes på Evenes.

Arctic Circle Eight har følgende statutter:

- En åtte pers eller større formasjon, kan være en åtter formasjon fra FS8 poolen, trenger ikke være stjerne.
- Gjestehoppere innbys til å ta merket, men minst halve løftet skal bestå av hoppere som har hovedmedlemskap i klubber nord for polarsirkelen.
- Kandidater skal ha exit og planlagt entry i formasjonen som nummer fire eller senere.

Merket benevnes ARCE- pluss nummer oppnådd.

Første åtter satt den 22. mars 1978 på Bardufoss. Rekkefølgen av de åtte første nummer er utdelt ved loddtrekning. Neste åtter satt den 29. mars 1983 på Evenes.

Nyeste medlem i ordenen er Arne Rydning, Trondarnes FFSC, ARCE-72, satt den 7. mai på Evenes.

Arctic Circle Eight Society administreres og dokumenteres enn så lenge av Torbjørn Haugen, ARCE-7.

Morten Mørch under Nord-Norsk Mesterskap i '81.

En elev i TU under NNM.

Det kom på markedet en elev piggyback for line og fritt fall etter samme prinsipp som dagens elevrigger, men beregnet for de gamle rundkalottene med strømppe. Andøya fallskjermklubb ble valgt ut til prøveklubb for dette utstyret fordi klubben lå avsides med lite gjennomstrømning av elever fra naboklubber. Klubben

kjøpte tre rigger og utstyret var OK det, for det det skulle være, men heldigvis fikk fallskjermnorge ut fingeren ved årsskiftet '84/85 og gikk til samlet innføring av vingskjerm for elever med et felles innkjøp av 200 rigger. Andøya kom akseptabelt ut av det ved at vi fikk solgt riggene til Göteborg. Man måtte dog ta et kraftig lån med tilbakebetalingsplan for syv år, for å kjøpe inn fire nye Campus rigger. God aktivitet med kurs gjorde at lånet ble tilbakebetalt på tre og et halvt år, pluss anskaffelse av en rigg til i 1986.

Klubben levde lykkelig som småklubb med tre hoppere i løftet. 172'en klarte 10.000 fot med akseptabel økonomi. Det var 172'er i naboklubbene Tromsø, Bardufoss og Harstad også i begynnelsen.

I Harstad ble det "storfly" tilgjengelig i noen år, en 206, og med 172 og en 206 i formasjon, eller noen ganger tre 172'er, ble åtte pers oppnåelig. Påske 1978 på Bardufoss satt Nord Norges første åtter fra en 172 og en 206 i formasjon. Organisator var Rittmester Einar Thoen, berømt fra Norges originale RW10 (FS10) speedstar lag fra VM i 1975. I den første åtteren var det tre fra Andøya FSK, tre fra Troms FSK, en fra Harstad FSK og en fra Vesterålen FSK. Kampen for å oppnå en åtter oppe i nord inspirerte utviklingen av en egen patch, se side-innlegg om Arctic Circle Eight.

Sommeren 1988 mista vi vår trofaste 172, LN-DAO. Under en turflying med fullt fly, fire personer (ingen hoppere) og nesten fulle tanker styret flyet ute av kontroll inn i en fjellside litt vest for flyplassen, alle omkom. Det var et hardt slag for klubbmiljøet.

Etter at man hadde summet seg noe gikk fire privatflygere og fallskjermklubben sammen og kjøpte nytt fly. Denne gang en bruktimportert Cessna 182 fra USA, LN-VIM. Den ble fløyet opp til Andenes like før jul i 1988. Omtrent samtidig rakna flyskolemiljøet ved at klubben mista muligheten til å drive flyskole. En flyinstruktør begynte i det mislykkede

eksperimentet som het Statens Trafikkflygerskole på Torp og en annen flyinstruktør fikk jobb i Widerøe.

Fallskjermklubben var på den tiden fortsatt i bra form, men fallskjermmiljøet på Andøya var aldri sterkt nok til å drive fly alene. Uten driftsgrunnlag i samarbeid med et sterkt flyklubbmiljø gikk økonomien bare en vei. Driften og økonomisk reserve for LN-DAO hadde vært god. Hvis den ikke hadde havarert hadde den nok blitt gående på Andenes i mange flere år enn LN-VIM. I oktober 1992 ble LN-VIM solgt til Tyskland via Norrønafly på Rakkestad. Investorene kom ut av det med bare små tap. Siden har det så vidt vites bare vært gjort et par hopp over Andenes. Og derfor sier jeg at vi hadde 12+4 aktive år på Andøya.

Klubben har hatt ett alvorlig uhell i sin historie. I mars 1979 ble lineelev Tor Halvor Solberg under utsprang fra en 206 utsatt for at magereserven åpna i døråpninga. Solberg ble rykket ut av flyet og fikk nakkeskader som dessverre førte til varlig lammelse.

I klubbens arkiver finnes oversikt over ca 300 elever som er utdannet i klubben fra 1975 til 1992. Det høyeste antall hopp loggført på Andenes per år er 592, det var i 1980. På årsrapportene er også loggført antall hopp i utlandet for klubbens

Simon Kaarbø foreviget av Torbjørn Haugen, for anledningen med håndholdt kamera.

medlemmer med opptil 150 og over 100 de fleste år. Som vanlig i Nord Norge var det ingen aktivitet i minst en måned om sommeren fordi alle trakk til større hoppfelt.

Rundt 1980 var det en klasse i NM for RW3, 3-pers FS. I 1978 kom treerlaget Kp B på delt førsteplass i NM RW3 og i 1982 vant et annet RW3 lag fra Andøya som kalte seg Torvstrø, etter sterk kniving med laget fra Stavanger.

Da hoppflyet forsvant fikk folket holde hoppinga ved like i naboklubbene og andre steder. Uten operasjonstillatelse blir det liten fornyelse av medlemsmassen. Noen utflyttere ble stående i klubben som andelsmedlemmer i noen år. Og noen få tilflyttere kom inn i klubben gjennom årene. Fra 1999 ble Torbjørn Haugen sterkere engasjert i TROFSK på Bardufoss. Elevutstyret, fem rigger, ble brukt en del i Bardufoss og Tromsø til de originale Magic hovedskjermene var utslitt og i fjor gikk reservene ut på alder. I 2005 sto klubben med to medlemmer og det var på tide å la klubben bli offisielt nedlagt. Slik slutter noen løse fakta om Andøya Fallskjermklubb. Konklusjonen blir at mangel på fly var hovedårsak til at virksomheten ble nedlagt.

NTNU FSK inviterer til

PÅSKEBOOGIE

OPPDAL 2007

Twin otter
organisering
Elevhopping
Innhopp
Instruksjon
Tex-mex party

www.fallskjermhopp.no

News fra Nordens Paris

HER OPPE I NORDENS PARIS HAR VI LAGT RIGGEN PÅ HYLLA FOR VINTEREN, TATT FREM SKIENE OG ALLEREDE VÆRT PÅ DE FØRSTE TOPPTURENE.

RUNE OLSEN **TEKST**
GUNDER JENSEN **FOTO**

Kan melde om en hoppesong med bra aktivitet bortsett fra i juni og juli da vi var plaget med mye dårlig vær. Vi har vært på turer, vi har hoppet inn på de mest spektakulære og naturskjønne landingsområder, arrangert demoer, kurs (AFF/line), tandemhelger og feiret 25 år som Nordnorsk fallskjermklubb.

Det har også blitt tid til en del "aftersky", ofte til langt ut i de lyse sommernetter og med tungt innslag av finske drikkeleker.

Vi er også blitt ferdig med renoveringen av vårt klubblokale som ligger på flyplassen, kun 15 minutt sykkel tur fra byen. Vi kan skryte av et klubbhus med bra standard der vi ofte tar noe brune sportsdrikker etter hopping. Vi har fått kurslokale, nytt toalett, mulighet for innendørs pakking og musikkanlegg både inne og ute. Vi gleder oss til nettene blir lyse igjen!

Bildet er av Ben Ruben som exiter vår Cessna 182 RG over Tromsø på en av årets (en av de få) varme sommerdager.

CYPRES 2

Everything else is fun.

**"What AAD do I use?
That's easy. The one with
factory maintenance."**

**Shannon Pilcher,
World Champion 2006
Skydiver of the Year
10000+ jumps**

The maintenance every 4 years keeps your CYPRES 2 in top condition using state-of-the-art technology for ultimate peace-of-mind.

AIRTEC

Mittelstrasse 69

D-33161 Wünnenberg

Tel: +49 2953 9899 0

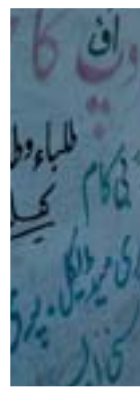
Fax: +49 2953 1293

www.cypres.cc

Photo: Sven Zimmermann

Durka BASE

"uren luren
himmelturen"

A9K1 **TEKST**
DURKASTANI VENN **FOTO**

Jeg er på en 6 mndrs kontrakt for Flyktninghjelpen i Pakistan. Hvis du har sett "Team America" vet du hva jeg hadde av forventninger før jeg dro.

Selv om det er høy durka-faktor her (de lokale talibanstøttende mullahene er ikke til å spøke med), er det et fantastisk land med mye å by på. Sinnsyk natur og gjestfrie mennesker med rare vaner og gjøremåter som forvandler det hele til en interessant opplevelse så lenge man beholder antropologbrillene og tålmodighetshatten på. Hensikten med oppholdet er å hjelpe til med gjenoppbygging etter jordskjelvet som ifjor gjorde 3,5 millioner mennesker hjemløse i Kashmir regionen, og det som utgjør "the Himalyan foothills of Pakistan". Ødeleggelsene av infrastruktur var enorme og har gjort arbeidet vanskelig i det bratte og ulendte terrenget, og grunnet ovebefolkning bor folk på de mest avsidesliggende fjelltopper. Begrepet "uren luren himmelturen" får ny mening her. I tillegg til de terrengmessige utfordringer ligger tykke lagpakker med byråkrati som synes å stamme helt fra juratiden. Men ingen utfordringer er store nok for en ekte viking! De søker faktisk flertallige utfordringer om de kan...

Livet som vestlig kvinne er ikke bare bare i et land der kvinners rettigheter ikke er en selvfølge,

og mange lever helt avskjernet fra omverdenen og alt den har å by på. For en som er vant til å ha frihet til å gjøre hva en vil når en vil, er det vanskelig å forholde seg til å ha portforbud hver kveld, og å måtte eskortes av to menn for en simpel joggetur som vel og merke utføres i tradisjonell pakistansk outfit; den såkalte *shalvar kameez*. Det er lett å miste begrep om hvem man er når man lever i et slikt begrensende miljø og ikke har tilgang til de aktiviteter som i utgangspunktet er med på å definere en som person. Og da snakker jeg selvfølgelig om hopping.

Det finnes ikke noe som heter sivil fallskjermhopping her, men det finnes heldigvis hjemmelagede kabelbaner som er en nødvendighet for lokalbefolkningen i det kupert terrenget. Man tager da en suzuki minibuss ting som har et veldekorert sammensveiset kabinett bak på lasteplanet med to benker, og henger denne sveisekonstruksjonen opp på to kabler over en dyp dal. Og forresten gis den også noen ekstra skyvedører som minner om de som fantes på heiser før i tiden. Vedlikehold et det ingen som har hørt om, og det faktum at disse kabel vognene detter ned i ny og ne er det ingen som ser ut til å bekymre seg over bortsett fra meg, men jeg har fallksjerm så det er greit.

Det tok litt tid før jeg fant en kabelbane som var høy nok til å hoppe fra. Men da jeg ble anbefalt

en som bare ligger 45 min fra huset mitt, klarte jeg fort å overtale noen til å kjøre meg dit. Stedet var fint, men jeg syntes det så gresselig lavt ut... Kastet sten, telte sekunder, ruslet ned til landingsområdet tittet opp... hmmm... for en stoveggshopper er lavt definitivt lavt. Jeg visste ikke helt om jeg stolte på sekundene jeg telte på stenen, kastet igjen med stoppeklokken på lånt mobil som hjelp; 5,5 sek. I teorien skal dette funke. Vinden var fin og stabil, så det var egentlig bare å sette på en stor pilot, trekke pusten dypt og kommunisere at jeg skulle ut igjen med kabelvognen. Lokalbefolkningen som hadde stimlet sammen for å stirre på meg (begynner etterhvert å bli ganske vant til nistirring) trodde jeg var splitter pine gal når jeg stoppet vognen midtveis og krabbet ut på den lille avsatsen utenfor døren. Jeg må innrømme at jeg ikke var helt i komfortsonen på vei ut med den luftige vognen, men da jeg endelig sto klar til avsprang og speidet mot de pysjamas kledde mennene på den andre siden føltes alt riktig.

Hoppet var deilig, kort men utrolig tilfredsstillende, og 30 hopp senere er det fortsatt like morro hver gang noen kommer løpende og roper "Allah" og gestikulerer for å si at de fikk seg et hakaslepp da noe plutselig kom dalende fra himmelen. De ble nok ikke mindre forvirret da kjæresten André kom på besøk og plutselig to stykker kom dalende samtidig. Vi arrangerte nemlig vår egen lille private mini kabelboogie og sørget for at den lille kabelvognen ble behørlig hoppet fra alle vinkler og kroker.

Nå må ingen på noen måte tro at jeg klager over mine muligheter her, for mulighetene til å gjøre spennende aktiviteter er flertallige og i bunn og grunn er alt avhengig av en selv. Det handler om å se muligheter og ikke begrensninger. Så selv om jeg lever i et restriktivt samfunn, har jeg etter litt innsats ordnet meg slik at jeg kommer meg på topturer hver eneste helg. Med Himalya som bakgård er lekemulighetene utallige og livsnyttelsen på topp.

Det blir en blid Durknikken som vender hjem utpå nyåret...

B RETURADRESSE: F/NLF, Postboks 383 Sentrum, 0102 Oslo

B-Economique
NORGE

*etter kommer vintæææææ't'n
etter kommer den kalde fine tida...!*

www.skistuahemsedal.no

**SKISTUA
Hemsedal**